

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீ உமாமகேஸ்வராய்யம் நம:

காமிகாகமம்

கா ளி கா ம ளி :

கிரியா பாதப் பூர்வ பாகம்

தமிழ் சந்திரிகையுடன்

(முதற் பகுதி)

வெளியிடுபவர்

சிவஸ்ரீ சி. சுவாமிநாத சிவாசாரியர் அவர்கள்
தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்க பொதுக் காரியதரிசி

தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம்

11, தம்புசெட்டித் தெரு, சென்னை-1

(நளஞ்சுதைமீ)

1977

சிவாசாரியார் அவர்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து, மேற்கண்ட உயர் திரு. மயிலை அழகப்ப முதலியார் அவர்கள் சந்தியாரால் அளிக்கப்பட்ட உரிமையுடன் அச்சிட்டு, தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கத்தின் சார்பில் சென்ற 11—2—76ல் ஸ்ரீகாஞ்சி ஏகாம்பரநாதர் சன்னதியில் வெளியிடப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து தென்னாட்டிலுள்ள ஆஸ்திக பெருமக்கட்கு பெரிதும் பயன்படக் கூடியதாக கிரந்த விபியில் மூலமும், மூலசலோகத்தின் நேர்தமிழ்ப் பொழிப்புரையாகிய படல சந்திரிகையுடனும் காமிகாகம பூர்வபாகத்தின் முதற் பகுதி திருஅருட்துணையினால் அச்சவேலை நிறைவு பெற்று இப்போது வெளியிடப்படுகிறது.

இந்நூல் சிறந்த முறையில் வெளிவருவதற்கு பிரதிகளை பரிசோதித்து பிழை திருத்தி உதவிய திரு ஆவடுதுறை ஆகமப் பிரவீண சிவஸ்ரீ க. சுவாமிநாத சிவாசாரியார் அவர்களுக்கு எனது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மற்றும் இந்நூல் விரைவில் வெளிவர வேண்டுமென்று பேரவாக் கொண்டு நேரில் அவ்வப்போது ஊக்குவித்து உதவிய கடலூர் உயர்திரு தி. கி. நாராயண சாமி நாயுடு அவர்களுக்கும், அச்ச புருப் திருத்தம் செய்தும், விஷயதீபிகை சுத்தாசுத்தம் முதலானப் பகுதிகளைத் தொகுத்தும் உதவிய, சென்னிமலை சிவஸ்ரீ ஈசானசிவாசாரியார் அவர்களுடைய ஞானபுத்திர சீடர்களில் ஒருவராகிய சிவத்திரு ஈசானதேவன் பெ. ஏ. கபாலி அவர்கட்கும் எனது நன்றி கலந்த ஆசீர்வாதம் உரித்தாகுக.

இந்நூலின் அச்சுக்கோர்வை எமது சொந்த சாதனங்களைக் கொண்டு சங்கத்தின் தனிப்பட்ட பணியாட்களால் செய்யப்பட்டு, சென்னை சோலார் ஓர்க்ஸ் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது. மேற்படி பணியாளர்களுக்கும் அச்சக உரிமையாளருக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

சிவாசாரிய சமூகத்தினரும், சைவசமயாசார பற்றுடையவர்களும், சமய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களும் இந்நூலை வாங்கி வாசித்து பயனடைந்து இதனுடைய பிறபகுதிகளை விரைவில் வெளியிடுவதற்கு ஊக்கமளித்து உதவவேண்டுகிறேன், தமிழ்நாடு இந்து அறநிலைய ஆணையர் அவர்கள், தமது ஆணைக்குட்பட்ட சிவாலயங்களில் பணிபுரியும் அர்ச்சகர் மற்றும் நிர்வாகத்தினர் வாசித்துப் பயனடைவதற்காக இந்நூலை வாங்குவதற்கு, இலாகா பூர்வமான ஆணையை பிறப்பித்து உதவுமாறும் வேண்டுகிறேன்.

ஸ்ரீகண்டபரமாசாரிய மூர்த்திகளின் திருவடி வாழ்க.

சென்னை-1
நள ஸ்தைம்
31-1-1977

சி. சுவாமிநாத குருக்கள்
பொதுக் காரியதரிசி
தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம்

சிவமயம்

முன்னுரை

—:—

ஸவ-க்யு-தவ-க்யா-காரம் ஸவ-க்யூ-வாராஜி-க்யூ ।

ஸவ-க்யூ-தா-த்யூ-க்யூ-பூ-ண-தொ-லி-ஸகா-ஸி-வ்யூ ॥

உலகம் ஆன்மவர்கத்தின் பொருட்டு சங்காரகாரணாகிய முதல்வனது ஆணையார் சிருஷ்டி திதி சங்கார மெனும் முத்தொழிற் படுவது. இவற்றுள் சிருஷ்டி திதியெனும் இரண்டும் ஆன்மாக்களை நல்வினை தீவினை என்னும் இருவினைக்கு ஈடாக, நால்வகைத் தோற்றத்து எழுவகைப் பிறப்புள் என்பத்துநான்கு நூராயிர யோனி பேதத்தினும் கறங்குஞ் சகடமும் போலமீளமீளப் பிறந்து இறந்து உழன்று வரச்செய்து, அதனால் இருவினை ஒப்பும் மலபரிபாகமும் வருமளவிற் பன்னாள் அலமருதற் கண்ணுற்றருளி மேலாம் பரமுத்தியிற் சேர்ப்பித்தற்கே ஆம். சங்காரம் அவ்வாறு பிறந்து இறந்து உழன்று வரும் ஆன்மாக்களை இளைப்பாரச் செய்தற்காம். சங்காரம் ஐவகைப்படும். அவற்றுள் இறுதிக்கண்ணதாகிய மஹாசங்கார கால முடிவின்கண், சொற்பிரபஞ்சம் பொருட்பிரபஞ்ச மெனும் இருவகைப் பிரபஞ்சங்களையும் ஓடுங்கியவாறே மீளப் படைத்தற் பொருட்டு அகண்டாகார நித்திய வியாபக ச்சிதானந்தப் பிழம் பாகியப் பரசிவத்தினுடைய பராசத்தி, சுத்தமாயையை நோக்கிய வழி, அவபோத ரூபமாய்ப் பரசிவத்தின் இடத்திலீடுக்கும் வேதா கமங்கள் சுத்தமாயையினின்றும் ருக் மற்றும் காமிக முதலிய பேதந் தோன்றுது குக்குமைவாக்கு ரூபமான நாதவடிவாயும், அதன்பின் பைசந்திவாக்கு ரூபமான விந்து வடிவாயும், அதன்பின் மத்திமை வாக்கு ரூபமான அக்ஷர வடிவாயும் முறையே தோன்றின. பின் அவற்றைச் சூக்கும வைகரிவாக்கு ரூபமாய்ச் சொற்றொடர்ப் படுத்திச் செய்யுளாக்கிப் பிறர்க்கு அருளிச் செய்தற் பொருட்டுப் பரசிவம், ஈசான முதலிய பஞ்சப் பிரம மநூக்களாகிய சத்திகளே திருமுடி முதலிய அவயவங்களாகச் சகளா நிட்களத் திருமேனி கொண்டருளிச் சதாசிவமூர்த்தியாய் நின்று, தற்புருடம் முதலிய நான்கு திருமுகங்களான் வேதங்களைத் தோற்றுவித்தும், மேற்கண்ணதாகிய ஈசான முதலிய ஈசான சம்பந்த ஊர்த்துவத் திருமுகங்கள் ஐந்தனுள் சத்யோஜாத முகத்தினின்றும் காமிகம், யோகஜம், சித்தியம்,

காரணம், அஜிதம் என்னும் ஐந்து ஆகமங்களும், வாமதேவ முகத்தினின்றும் தீப்தம், சூக்ஷ்மம், சஹஸ்ரம், அம்சமான், சுப்ரபேதம் என்னும் ஐந்து ஆகமங்களும், அகோரமுகத்தினின்றும் விஜயம், நிச்வாஸம், ஸ்வாயம்புவம், ஆக்நேயம், வீரம் என்னும் ஐந்து ஆகமங்களும், தற்புருஷ முகத்தினின்றும் ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்த்ரஞ்ஞானம், முகபிம்பம் என்னும் ஐந்து ஆகமங்களும், ஈசான முகத்தினின்றும் ப்ரோதீதம், லஸிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேச்வரம், கிரணம், வாதுளம் என்னும் எட்டு ஆகமங்களும் ஆக இருபத்தெட்டு மூல ஆகமங்களைத் தேர்ந்து வித்தும், இவ்வாறு தேர்ந்துவிக்கப்பட்ட ருக் முதலான வேதங்களை யும் காமிகாதி சிவாகமங்களையும் அனுஷ்டிப்ப சந்தமாக அநேக கோடி சங்கியயாகப் பண்ணி, வேதங்களை அநந்ததேவர் வழியானே பிரமதேவருக்கு அருளிச்செய்து, ரிவாகமங்களை பிரதிசங்கிதை (ஒரு விஷயத்தை வேறுவேறு வகுத்துக்கூறுதல்) முறையானே பிரணவர் முதலிய பத்து பேரும் மஹாருத்திரர் முதலிய பதினெட்டு பேருமாகிய இருபத்தெட்டு பேருக்கும் சிவபேதம், உருத்திர பேதம் எனப் பகுத்து ஒரோஒன்று ஒவ்வொருவருக்கு அருளிச் செய்து பின்பு மகெளக (வேறுவேறு வகுக்கப்பட்ட பலவற்றையும் திரட்டிக் கூறுதல்) முறையானே அந்த இருபத்தெட்டினையும் வித்யேசர் எண்மரின் முதல்வராகிய அநந்த தேவருக்கு அருளிச் செய்தான்.

அவற்றை அநந்ததேவர், தூலவைகரி வாக்கு ரூபமாய், நூற்றுப் பதினெட்டு உருத்திரரின் முதல்வராகிய ஸ்ரீகண்டருத்திரருக்கு அருளிச் செய்தார். அவற்றை ஸ்ரீகண்டருத்திரர் கணங்கட்கும் தேவர்கட்கும் முனிவர்கட்கும் அளித்தற் பொருட்டு முதலில் நந்திப் பெருமானுக்கு அருளிச் செய்தார். இது வேதம் ஆகமங்கள் வந்த வரலாறு.

பின்பு அவற்றை ஸ்ரீகண்டருத்திரர் சிவசிருஷ்டாள் என்றும் பிரம்ம சிருஷ்டாள் என்றும் இருவகையினரான கௌசிகாதி பெயர் மாத்திரமே ஒற்றுமையுடைய முனிவர்களில், பரார்த்த பூஜையில் அதிகாரிகளான சிவசிருஷ்டாளாகிய கௌசிகர், காசிபர், பரத்து வாஜர், கௌதமர், அகத்தியர் என்னும் ஐந்து கோத்திர சிவமுனிவர் கட்டு அருளிச் செய்தார்.

வேதம் நான்கும், பிரமகாண்டமும் பிரமகாண்டத்திற்கு நிமித்தமாகிய கருமகாண்டமும் உணர்த்துவனவாம். பிரமகாண்டம் உபநிடதம், வேதாந்தம், வேதசிரசு, பிரபலசுருதி எனப் பெயர் பெறும். வேதத்துக்கு வழிநூல் பதினெட்டுப் புராணங்களும் பதினெட்டு ஸ்மிருதிகளும். சார்பு நூல் சினை, கற்பகுத்திரம் முதலிய வேத அங்கங்களும்.

வேதம், யஞ்ஞாதி கருமங்களைச் செய்து புண்ணிய உலகங்களை அடைய விரும்பும் உலகர் பொருட்டும், ஆகமம் சிவசாலோக்ய சிவ சார்ப்ய சிவசாரூப்ய சிவசாபூச்சியங்களை அடைய விரும்புஞ் சத்திநிபாத முடையார் பொருட்டும் அருளிச் செய்யப்பட்டன.

இன்னும் சத்யோஜாதம் முதலாக ஐந்து முகங்களினும் முறையே லௌகிகம், வைதிகம், அத்தியான்மிகம், அதிமார்க்கம் மாந்திரம் என்னும் ஐத்தும் தோன்றின எனச் சிவாகமங்கள் கூறும். லௌகிக நூல், ஆயுள் வேதமும் தண்டநீதி முதலாயின. வைதிக நூல் மீமாஞ்சையும் நியாயமும் வைசேடிகமும் ஆகிய மூன்றுமாம். அத்யான்மிக நூல், சாங்கியமும் பாதஞ்சலமும் வேதாந்தமுமாகிய மூன்றுமாம். அதிமார்க்க நூல் பாசுபதமும் காபாலமும் மாவிரதமும் ஆகிய மூன்றுமாம். மாந்திரநூல், சித்தாந்த சாத்திரம் ஆம். லௌகிகத்தினும் உயர்ந்தது வைதிகம்; அதனினும் உயர்ந்தது அத்தியான்மிகம்; அதினும் உயர்ந்தது அதிமார்க்கம்; அதினும் உயர்ந்தது மாந்திரம். மாந்திரம் சிவாகமம், தந்திரம், சித்தாந்தம் எனப் பெயர் பெறும்.

சிவாகமங்கள், ஞானபாதம் யோகபாதம் கிரியாபாதம் சரியாபாதம் என்று தனித்தனியே நான்கு பாதங்களை உடையனவாய் இருக்கும்.

ஞானபாதத்தில் சிவபெருமானுடைய சொரூபமும், விஞ்ஞான கலர், பிரளயாகலர் சகலர், என்னும் ஆன்மாக்களின் சொரூபமும், ஆணவம் காமியம் மாயேயம் வைந்தவம் திரோதானசத்தி என்னும் பாசங்களின் சொரூபமும், சத்தியின் சொரூபமும், சிவதத்துவ முதற் பிருதிவிதத்துவம் வரை முப்பத்தாறு தத்துவங்களது உற்பத்தியும், இவை ஆன்மாக்கள் போகம் புசிக்கைக்குக் கருவியாம் முறைமையும் புவனங்கள், புவனேசர் சொரூபங்களும், புவனங்களின் யோசனைப் பிரமாணங்களும், அதமப் பிரளயம் மத்திமப் பிரளயம் மகாப் பிரளயங்களின் சொரூபமும், அந்தப் பிரளயங்களின் பின்னர்ச் சிருஷ்டியாம் முறையும், பாசுபதம், மாவிரதம், காபால முதலிய மதங்களின் சொரூபமும் கூறப்படும்.

இனிக் கிரியாபாதத்தில் மந்திரங்களின் உத்தாரணம், சந்தியா வந்தனம், பூஜை, ஜெபம் ஹோமங்களும், சமய விசேஷ நிருவாண ஆசாரியாபிஷேகங்களும், புத்தி முத்திகளுக்கு உபாயமாகிய திசையும் கூறப்படும்.

இனி யோகபாதத்தில் முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், தத்து வேசரமும், ஆன்மாவும், பரமசிவனும், சத்தியும், சகத்துக்குக்

காரணம் ஆசிய மாயை மகாமாயைகளைக் காணும் வல்லமையும் இயமம், நியமம், ஆசனம். பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தியானம், தாரணம், சமாதிகளுடைய முறைமையும் மூலாதாரம் முதலிய ஆராதாரங்களின் முறைமையும் கூறப்படும்.

இனிச் சரியாபாதத்தில் பிராயச்சித்த விதியும், பவித்திர விதியும், சிவலிங்க இலக்கணமும், உமாமகேசரர் முதலிய வியக்தா வியக்த விங்கங்களின் இலக்கணமும், நந்தி முதலிய கணநாதர் இலக்கணமும் ஜெபமாகு, யோகபட்டம், தண்டம், கமண்டலம் முதலிய வற்றின் இலக்கணமும், அந்தியேஷ்டி விதியும் சிரார்த்தவிதியும் கூறப்படும்.

இனிச் சைவாகமங்களைச் சொன்னவர் கேட்டவர்களுடைய பேதத்தினாலே, பரம் மஹான் அந்தராளம் திவ்யம் திவ்யாதிவ்யம் அதிவ்யம் என ஆறு விதமான சம்பந்தம் கூறப்படும். அஃது எவ்வாறு எனினில் சதாசிவர் அநந்தேச்வரர் சம்பந்தம் பரம் என்றும், அநந்தேச்வரர் ஸ்ரீகண்டபரமேச்வரர் சம்பந்தம் மஹான் என்றும், ஸ்ரீகண்டபரமேச்வரர் இந்திராதி தேவர்கள் சம்பந்தம் அந்தராளம் என்றும், இந்திராதி தேவர்கள், தேவருஷிகள் சம்பந்தம் திவ்யம் என்றும், தேவருஷிகள் மனுஷருஷிகள் சம்பந்தம் திவ்யாதிவ்யம் என்றும், மனுஷ்யருஷி மனுஷ்யர் சம்பந்தம் அதிவ்யம் என்றும் ஆறுவிதமாம்.

ஆகம சம்பந்தமும் அநந்தேச்வராதி சம்பந்தம் என்றும், பிரணவாதி சம்பந்தம் என்றும் இருவகையாம். மேல் கூறியது அநந்தேச்வராதி சம்பந்தம். பிரணவாதி சம்பந்தம் இந்தப்படியே யோஜிக்கத் தக்கது.

அவ்விடத்து சிவ பிரணவ சம்பந்தம் பரமென்றும், பிரணவ திரிகல சம்பந்தம் மஹானென்றும், திரிகல ஹர சம்பந்தம் அந்தராள மென்றும், ஹர தேவ சம்பந்தம் திவ்யமென்றும், தேவ ருஷி சம்பந்தம் திவ்யாதிவ்யமென்றும், ருஷி மனுஷ சம்பந்தம் அதிவ்ய மென்றும் இப்படி சம்பந்தம் ஆறு விதமாகும். இந்தப்படி சிவபேதங்களுக்கு சம்பந்தம் அறியத்தக்கது.

உருத்திர பேதங்களுக்கு சம்பந்தம் ஐந்து விதமாகும். அஃது எவ்வாறு எனில் சிவனுக்கும் அநாதிருத்திரருக்கும் உண்டான ஆகம சம்பந்தம் பரமென்றும், அநாதிருத்திர பரமேச சம்பந்தம் மஹானென்றும், பரமேச தேவ சம்பந்தம் திவ்யமென்றும், தேவ ருஷி சம்பந்தம் திவ்யாதிவ்யமென்றும், ருஷி மனுஷ்ய சம்பந்தம் அதிவ்ய மென்றும் ஐந்து விதமாகும்.

இப்படிக்கண்மமார்க்க ஞானமார்க்கங்களைப் போதிக்கும் வேத சிவாகமங்கள் பரசிவம் முதலாகச் சந்தானக்கிரம சம்பிரதாயம் இடைவிடாமல் குரு சிஷ்ய பரம்பர்யமாய் வருகிற படியினாலும், பரமப்த சிவப்பிரணீதம் ஆகையானும் (சிவவாக்யமாகையானும்) தடையற்ற பிரமாண நூல் என்பது எரித்தம். மற்றும் அவை அவபோத ரூபமாகப் பரசிவத்தினிடத்து இருப்பதால் நித்யமும் ஆகும்.

எனவே மனுஷ்யாதி ருஷி; இந்திராதி தேவ; பிரஹ்மாதி உருத்திர ப்ரோக்தமானதும், சமுத்திர கலச நியாயமாக வேத சிவாகமங்களினின்று ஒரோஒன்றே பற்றி செய்ததும், வேதசிவாகம விருத்தமான துமான சாத்திரங்கள் ப்ரோக்தாக்களின் (சொன்னவர்களின்) தாரத்யத்திற்கு ஏற்ப கீழ்கீழ்ச் சாத்திரங்கள் மேன்மேற் சாத்திரங்களால் மறுக்கத்தக்கது. சதாசிவோக்த சாத்திரமான வேத சிவாகமங்கள் யாதொன்றினாலும் பாதிக்கப்படுவது அன்று; ஆகையால், வேதசிவாகமங்கள் ருத்ராதி மனுஷ்ய ப்ரோக்தமான சாஸ்திரங்களுக்குப் பிரமாணம் ஆகுமே அல்லது அவையாதும் வேதசிவாகமங்கட்கு பிரமாணம் ஆகாது என்பது எரித்தம். இன்னும் ருத்ராதி மனுஷ்ய ப்ரோக்தமான சாத்திரங்களில் எந்தெந்த சாத்திரத்திற்கு எத்தனை தத்துவங்கள் வரை வியாப்தியானது அறியப்படுகிறதோ அந்தந்த சாஸ்திரத்திற்கு அவ்வவ்வளவு பர்யந்தமே பிரமாண யோக்யமாம் என்பது பிரசித்தம்.

இனி பரசிவம் சதாசிவமூர்த்தியாய் நின்று அநந்ததேவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டுள்ள இவ் ஆகமங்களின் தனித்தனியே பரார்த்தம் முதலான கிரந்த சங்க்கியைகளை, அந்தத்தேவர் முதலானவர் களால் உபதேசக் கிரமமாகக் கேட்போர் பக்குவ பேதங்கட்கும் கற்ப பேதங்கட்கும் ஏற்ப ஒருவர்பின் ஒருவராக முறையே சுருக்கி உபதேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் இதனை விரிக்கிற பெருமும்; ஆகமங்களிலும் சைவமாபாஷ்யங்கள் முதலான ஞானநூல்களிலும் பரக்கக் காணலாம்.

இனி மேற்கூறிப் போந்த சிவாகமங்களுள் ஒரு சிலவே ஒலைச் சுவடி, கையெழுத்துப் பிரதி, அச்சுப் புத்தகம் முதலான வடிவில் ஜீர்ணமாகும் நிலையில் ஒரு சிலரிடம் மட்டும் கிடைத்தற்கு அரிய கருவூலமாகப் பேணி காத்துப் போற்றப்பட்டு வருகிறது. பெரும் பாலானவை நம் தவக் குறைவினாலும் காலத்திற்கு ஏற்பவும் இருக்குமிடம் தெரியாமல் மறைந்து விட்டதெனவே கொள்ளலாம். அரிதிற்கிடைக்கக் கூடியவற்றையேனும், சமயப் பற்றுடையார்க்கும் மற்றும் சமய ஆராய்ச்சியாளர்க்கும் எளிதிற்கிடைக்கச் செய்து இதனால் நூல் மறைந்துவிடாமற் காப்பாற்ற வேண்டும் என்னும்

பேரவாஸிஸ்துல், தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கப் பொதுக் காரியதரிசி சிவஸ்ரீ சி. சுவாமிநாத குருக்கள் அவர்கள், மேற்படி சங்கத்தின் சார்பில் அவ்வப்போது வெளியிடப்பட்டு வரும் சமயப் பெருநூல் களைப் போலவே, இருபத்தெட்டு மூலாகமங்களுள் முதன்மையான தும் பிரசித்தமானப் பிரயோகப் பிரமாணம் ஆன துமான காமிகாகம கிரியாபாதத்தின் பூர்வபாகத்தை நாகரலிபியில் சென்ற ஆண்டு வெளியிடப்பட்டுப் பிரசித்தப்படுத்தியுள்ளது ஆஸ்தீக உலகம் அறியும். இதை அடி ஒற்றி கிரந்த லிபியில் தமிழ்ச் சந்த்ரிகையுடன் மேற்கண்ட பூர்வபாகத்தின் முதற்பகுதி தற்சமயம் வெளிவருவது, தென்னிந்திய சிவாசாரியர்கட்கும் ஆஸ்தீக சைவ பெருமக்கட்கும் பெருமகிழ்ச்சியைத் தருவதாகும்.

செயற்கரிய செயலாகிய இச் சிவபுண்ணியத்தை, தமது வயது முதிர்ந்த நிலையில் அயராது செயற்பட்டு நிறைவேற்றி சமயப்பயிர் வளர்க்கும் சிவஸ்ரீ சி. சுவாமிநாத குருக்கள் அவர்களுக்கு என்றும் இன்பம் பெருக, நீண்ட ஆயுளும் நிறைந்த செல்வமும் பிரசாதித்து அருள்பாலிக்க திருக்கலைய பரம்பரை ஆமர்த்தமட தூர்வாச மாமுனி சந்தான ஸ்ரீகண்டபரமாசாரிய மூர்த்தியின் திருவடிகளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இப் பெருநூலின் பிற்பகுதிகளும் விரைவில் வெளிவருவதற்கு அயராது ஆவன செய்து வரும் அன்னாருக்கு ஒல்லும் வகையால் உறுதுணை யோவாதே செய்து, நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டு உள்ளது சைவ உலகம்.

சென்னை,

91-1-1977

சுசான தேவன்

பெ. ஏ. க பாலி

—:✽:—

தமிழ்நாடு இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித்துறை ஆணையாளர்
எம். கே. பாலசுப்பிரமணியம், ஐ. ஏ. எஸ். அவர்கள்

அளித்த அணிந்துரை

பழமையும் பெருமையும் மிக்க நமது இந்து மதம், சைவம் வைணவம் சாக்தம், கண்பத்தியம், சௌரம் என்னும் சமயங்களை யெல்லாம், தன்னகத்தே பொதிந்துக்கொண்டு சிறந்தோங்கித் திகழ்வது. இந்து மதத்திற்கும், அதனைச் சார்ந்த சைவம் வைணவம் சாக்தம் முதலிய சமயங்களுக்கும், அடிப்படைப் பிரமாண நூல்களாக அமைந்து திகழ்வன, வேதம், ஆகமம் என்னும் இருவகை நூல்களாகும்.

“வேதமொடு ஆகமம் மெய்யாம் இறைவன்நூல்
ஒதும் பொதுவும் சிறப்பும் என்றுமுள்ளன”

என்று திருமூலர், தமது திருமந்திரத்தில், வேத ஆகமங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருத்தல் காணலாம். வேதம், அனைவர்க்கும் உரிய பொது நூல்; ஆகமங்கள், அவ் அச் சமயத்தார்த்கே உரிய சிறப்பு நூல்கள். வேதம் உலகியல் ஒழுக்கலாற்றை வகுத்துக் கூறுவது. ஆகமம் அவ் அச் சமயத்தார்க்குரிய அருளியல் விளக்கி உரைப்பது.

“ஆரண நூல் பொது, ஆகமம் அருஞ்சிறப்பு நூலாம்” என்றும், “நீதியினுல் இவை உலகர்க்கும் சத்திநிபாதற்கும் நிகழ்த்தியன” என்றும், சிவஞானசித்தி ஆசிரியர் அருள்நந்தி சிவாசாரியார் குறிப்பிடுகின்றார். வேதத்தைப் போலவே ஆகமங்களும் முதன்மையும் சிறப்பும் உடையன ஆகும்.

சைவசமயத்திற்குச் சிவாகமங்களும், வைஷ்ணவசமயத்திற்குப் பாஞ்சராத்திரம், வைகானசம் என்னும் ஆகமங்களும், சாக்த சமயத்திற்குச் சாக்த ஆகமங்களும், பிரமாண நூல்களாக அமைந்துள்ளன. சைவாகமங்கள் காமிகம், வாதுளம் முதலாக 28 ஆகும். “ஆகமமாகி நின்று அண்ணிப்பான் தான் வாழ்க” என்று மணிவாசகரும், ஆகம சீலர்க்கு அருள்நல்கும் பெம்மானே” என்று சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் அருளிச் செய்திருப்பதனால், ஆகமங்களின் சிறப்பு வலியுறுத்தப் பெற்றிருத்தல் காணலாம். “வேதம் சிவாகமம் இரண்டிலும், பஞ்சப்பிரமம் - பிரணவம் - பஞ்சசாக்கரம் - பிராசாதம் முதலிய மந்திரங்கள்-பதி, பசு, பாசம் முதலிய முப்பொருள் இலக்கணங்கள்- திருநீறு, உருத்திராக்கம் சிவலிங்க வழிபாடு முதலியன பல்வழி வற்புறுத்தப் பெற்றுள்ள” என்று, சிவஞான போதப் பேருரையில்,

மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள் குறிப்பிட்டருளியிருக்கின்றார். இவற்றினாலெல்லாம் சிவாகமங்களின் சிறப்பும் முதன்மையும் தெள்ளிதின் அறியப்பெறும்.

சிவாலயங்களில், சிவாகமங்களைப் பின்பற்றியே நித்திய நைமித்திக காமிய பூசைக் கிரிகைகள் யாவும் நடைபெற்று வருகின்றன. இத்தகைய கிரியைகள் அனைத்தையும் விளக்கிக்கூறும் மூல ஆகமங்கள் 28 எனப்படினும், அவைகளுள் பெரும்பாலானவை இப்போது கிடைப்பதற்கு அரிதாக இருந்துவருகின்றன.

ஆதலால், அவற்றையெல்லாம் மீளவும் ஆராய்ந்து தொகுத்து வெளியிடுவதற்குத், தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம், பெரிதும் முயன்று தொண்டாற்றி வருகின்றது. அம்முயற்சியின் விளைவாக, பெரும்பாலான சிவாலயங்கள் பின்பற்றி வருகின்ற காமிகம் என்னும் ஆகமம், முதற்கண் இப்போது சிறந்த முறையில் ஆராய்ந்து தொகுத்துப் பதிப்பிட்டு வெளியிடப் பெறுகின்றது. இந்நூல் வெளியீட்டிற்குத் தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கமும், அச்சங்கத்தின் பொதுக் காரியதரிசியான சிவஸ்ரீ சி. சுவாமிநாத சிவாசாரியார் அவர்களும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும், உழைப்பும் அளவிடப் பாலான அல்ல. இம்முயற்சியையும் உழைப்பையும், எவ்வளவு போற்றிப் பாராட்டினாலும் தரும்! காமிக ஆகமத்தின் முதற்பகுதியாக கிரியாபாதப் பூர்வபாகம், தமிழ்ச்சந்திரிகையுடன், இன்று (6-2-77) வெளியிடப் பெறுகின்றது. முன்னர் வெளிவந்திருந்த பதிப்புக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும், திருவாவடுதுறை ஆகமப் பிரதிபலி சிவஸ்ரீ க. சுவாமிநாத சிவமசாரியார் அவர்களைக் கொண்டு பரிசோதித்தும், இந்நூல் மிகவும் சிறந்த முறையில் வெளியிடப் பெற்றிருக்கின்றது.

இச்சிறந்த நூலைச் சிவாசாரியப் பெருமக்களும், சிவாலயங்களும் வாங்கி ஆதரித்துப் போற்றிப் பரப்பி. இதன் மூலம் மேலும் பல ஆகமங்கள் வெளிவருவதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தல் வேண்டுமென்று அனைவரையும் வேண்டிக்கொள்கின்றேன். இச்சிறந்த தொண்டிற்கு இயன்ற எல்லாவகையான உதவிகளையும், நமது இந்து சமய அறநிலையத்துறை செய்து உதவும் என்றும், தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம் மேன்மேல் வளர்ந்து சிறந்தோங்குக! அதன் மூலம் சிவாகம நூல்கள் மேன்மேலும் சிறந்த முறையில் வெளிவருக! என எல்லாம் வல்ல திருவருளை வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

சென்னை-600 034

6-2-1977

எம். கே. பாலசுப்பிரமணியம்

உ.
சிவமயம்

ஸ்ரீமத் காமிகாகம கிரியாபாத

பொருள் அடக்கம்.

(பூர்வபாக முதற்பகுதி)

படல எண்	பெயர்	பக்கம்
க-வது	தந்த்ராவதாரப் படலம்	3

ஆகமோற்பத்தி, அவற்றைக் கொண்டு நடத்தும் அதி காரிகள், அவற்றிற்கு அங்கமாயுள்ள மற்றவை.

உ-	மந்த்ராவதார படலம்	15-16
	சந்திரிகை.	50

மந்த்ரோற்பத்தி, சிந்தாமணி மந்த்ரம், காலாந்தக மந்த்ரம், ருத்ரமந்த்ர சக்கரம், மாத்ருகா மந்த்ரம், மாலா மந்த்ரம், மேளா மந்த்ரம், மந்த்ரமுச்சரிப்போர் வயது முதலியன, அவற்றின் பயன், மந்த்ரங்களில் பும் ஸ்திரீ நபும்ஸக பேதம், இவைகளைப் பிரயோகிக்க வேண்டிய கிரியைகள், ஸ்வஸ்திக முதலிய சக்ரபேதம். சித்தாரி கோடி விபரம், மந்த்ரோபதேச ஜபங்களது முறைமை. மந்த்ர ஜெபசங்க்யை இவற்றிற்கு கால முதலிய அளவும் பயனும்.

உ-	ஸ்நாநவிதி படலம்	58
	சந்திரிகை.	58

மலஜலவிசர்ஜனம், செளசம், தந்தசுத்தி, ஸ்நாநவிதி, பஸ்மபேதம், சந்தியாவந்தனம், சுத்தி, பஸ்ம ஸ்நானம், திரிபுண்டரதாரண விபரம், ஆசமன சாதக பாத்ரம், வஸ்திரதாரணம், அரைநாண், யஞ்ஞோபவீதம் செய்வகை, உத்தரீயம், ஸ்நானகாலம், ஆசமனம், மார் ஜனம் அதன் பலன், ஆசமன பலன், காலம், ஆர்க்ய தீர்த்தம், சந்தியாவந்தனம், புரோக்ஷணம், தர்ப்பணம்.

படல எண்.	பெயர்	பக்கம்
௪-	அர்ச்சனாவிதி படலம்	௧௭௭
	)) சந்திரிகை	௧௪௧

ஆன்மார்த்த பரார்த்த விபரம், பரார்த்த பூஜா பலன், சிவத்விஜரல்லாதார் பரார்த்த பூஜை செய்வதாற் பீடை, சிவத்விஜர்களின் பரார்த்த பூஜா விசேஷம், சிவலிங்க பூஜா பலாபலன், திரிவித விக்ன நிவாரணம், சிவலிங்க திருஷ்டி விசேஷம், பிராகார விசேஷம், பூஜாமண்டப ப்ரவேசம், கலசஸ்தாபனம், பஞ்சசுத்தி, ஆசனம், அம் ருதீகரணம், கரந்யாசவிபரம், அங்கந்யாசம் கரந்யாச விசேஷம், சிவத்யானம், ஆன்மசுத்தி கலாசோதனை, தாரணை தரிக்க, ப்ராணாயாமம், பிராசாதமந்த்ர த்யானம், மாலாமந்த்ர த்யானம், அக்ஷர ந்யாசம், ஷடங்க கீலக தத்வ நியாசம், பூஜை ஹோம சமாதி, பூதசுத்தி, திரவியசுத்தி, பாத்யபாத்ரஜலம், ஆசமன பாத்ர ஜலம், அர்க்ய பாத்ரஜலம், அர்க்கியஜல ப்ரோக்ஷண விபரம், மந்த்ரசுத்தி, பஞ்சகவ்வியம், ஸ்நபனம், நித்தியம், நைமித்திகம், இலிங்கசுத்தி, ஆசனம், லிங்க பீடம் சதாசிவத்யானம், ஆவாஹனம், பூஜையில் அதமா அதமம், அதமத்தில் மத்திமம், அதமம், மத்திமத்தில் அதமம், மத்திமத்தில் மத்திமம், மத்திமம், உத்தமத்தில் அதமம், உத்தமத்தில் மத்திமம், உத்தமத்தில் உத்தமம், அபிஷேக விதி, அலங்கார நைவேத்யம், உபசாரம், ஆவரண பூஜை, இரண்டாவது ஆவரணம், மூன்றாவது ஆவரணம், நான்காவது ஆவரணம், ஐந்தாம் ஆவரணம், நைவேத்தியம், பஸி ஹோம தாம்பூலம், உபசாரம், பஸித்திரம், ப்ராசாத மந்திரோச்சாரணம், ஜபம், பிரார்த்தனை, நித்திய ஹோமம், நித்யோத்ஸவம், தியானம், சல ஸ்திர லிங்க விசர்ஜனம், சண்டேச பூஜை, நிர்மால்யம், நிர்மால்ய பாத பிராயச்சித்தம்.

௫-	அர்ச்சனாங்கவிதி படலம்	௧௮௮
	)) சந்திரிகை	௧௯௭

சந்த்யாகால பூஜை, அபிஷேகத்திற்கு ஜலம் முதலியவை, வஸ்திரம், பாத்ய ஜலம், ஆசமன ஜலம், அர்க்ய ஜலம், சந்தனக் கலவை, புஷ்பவிதி, தூபம், தீபம், நைவேத்ய முதலியன, பலன்.

படல எண்.	பெயர்	பக்கம்
௬-	நைவேத்யவிதி படலம்	௨௦௫
	)) சந்திரிகை	௨௧௩

நைவேத்ய விபரம், நைவேத்ய பலன், நைவேத்ய தான்யம், தான்ய சுத்தி, நைவேத்ய விசேஷம், நைவேத்ய ப்ரமாணம், திரிவித பாத்ரம், நைவேத்ய பாகம், பாயசம், சர்க்கரைப் பொங்கல், எள்ளொரை, பருப்புப்பொங்கல், மஞ்சள்என்னம், வியஞ்சனம், உப்பு முதலியவற்றின் பிரமாணம், மோர்க்குழம்பு, பச்சடி முதலியவை, நைவேத்யக் கிரியை, நைவேத்ய பாகம், பரிவார தேவதா நைவேத்யம், பஸிமந்த்ரம்.

௭-	குண்டலக்ஷணவிதி படலம்	௨௨௪
	)) சந்திரிகை	௨௨௫

தேவதா குண்டலக்ஷணங்கள், யோனி குண்டம், அர்த்த சந்த்ர குண்டம், திரிகோண குண்டம், விருத்த குண்டம், அறுகோண குண்டம், பத்ம குண்டம், எண் கோணகுண்டம், கண்டப்ரமாணம், மேகலையளவு குண்டநாபியளவு, குண்டத்தின் முகம், மேடை குண்டங்களிருக்க வேண்டு மிடம்.

௮-	அக்ரிகார்யவிதி படலம்	௨௩௦
	)) சந்திரிகை	௨௪௧

அக்நி பேதம், அக்நி சொருபம், அக்நியினுபயோக பேதம், அக்நி பருவம், அக்நிபேதபலன், வைதிகாக்நி, மிச்சாக்நி விதி, சைவாக்நி விதி, சிவாக்நி விசேஷம், ஜபசங்க்யை, ஹோம திரவ்யங்கள் முதலியன, அக்நி சாந்தி, சண்டேச பூஜை, நிர்மால்ய தோஷா தோஷம், நைவேத்ய உபயோக முதலியனவை.

௯-	காலவிதி படலம்	௨௫௩
	)) சந்திரிகை	௨௫௫

காலவிசேஷம், நக்ஷத்திர பலன், வாரபலன், அஸ்தங்க பலன், இராப்பகல் பலன், ராசிப்பலன், உதய பலன், ஸ்தாந பலன், கோசார பலன் முதலியன, வாஸ்து சாந்தி காலம்.

படல எண்.	பெயர்	பக்கம்
௧௦-	நிமித்தபரீக்ஷாவிதி படலம்	௨௫௮
	” சந்திரிகை.	௨௬௦

நிமித்த பரீக்ஷை விபரம், சுபசகுனம், இடப்பாக சகுனம், சிரேஷ்ட சகுனம், அவசகுனம், சோகத்தைக் காட்டும் சகுனம், சகுனத்தை முன்னிட்டுச் செய்ய வேண்டுவது.

௧௧-	பூபரீக்ஷாவிதி படலம்	௨௬௨
	” சந்திரிகை.	௨௬௪

பன்னிரண்டு வாஸ்து பேதம், சைவீபூமி, பிரம்மபூமி, வைஷ்ணவ பூமி, ஐந்திர பூமி, பசு பூமி, பூதபூமி, அசுர பூமி, பைசாச பூமி, ராகுத பூமி, வாயு பூமி, வருண பூமி, ஆக்நேய பூமி. சாதூர்வரண பூப் பிரயோஜனம், வாஸ்து பூமியின் இருவகைப் பேதம், ஜாங்கல பூமி லக்ஷணம், அநுபபூமி லக்ஷணம், சாதாரண பூமியின் பலன், வாஸ்து பூமியின் சதுர்விதபேதம், பத்மக லக்ஷணம், பத்ரக லக்ஷணம், பூர்ணக தூம்ரக லக்ஷணம், வாஸ்துவின் உத்தமமாதிரி சதுர்வித ஜல பேதம், உத்தம லக்ஷணம், மத்திம அதம லக்ஷணம், நித்ய லக்ஷணம், சாதூர்வரண பூமி லக்ஷணம், மிகச் சிறந்த பூமி, சுகத்தைத் தரும் பூமி, துக்கத்தைத் தரும் பூமி, ஜாதியாசார பூமி, பூசகுனம், ஜலபூஷ்ப பரீக்ஷை, அங்குர பரீக்ஷை, பிரமாண பலன்.

௧௨-	பிரவேசபலி படலம்	௨௬௪
	” சந்திரிகை.	௨௬௫

பலியிடவேண்டு மிடம், பலியிடுங்காலமும் இடுவோர் லக்ஷணமும், பலிக்கிரியை.

௧௩-	பூபரிக்ரஹவிதி படலம்	௨௬௬
	” சந்திரிகை.	௨௬௮

பூபரிக்ரஹக் கிரியை, தேவ பூஜா விஷயம், பூ ஜல பரீக்ஷை.

படல எண்.	பெயர்	பக்கம்
௧௪-	பூகர்ஷணவிதி படலம்	௨௮)
	” சந்திரிகை.	௨௮௩

உழவுமாடுகளின் லக்ஷணம், உழவு கருவி - கலப்பை மரம், கலப்பையினளவு, ஏர்கால், நூகத்தடி, கலப்பைக் கார், உழவு கயிறு, புறநடை, கலப்பையின் பூஜை, உழவு, பயிர் செய்தல், ஆசார்ய சம்பாவணை, அசுப சகுனம், சாந்தி.

௧௫-	சங்குஸ்தாபனவிதி படலம்	௨௮௪
	” சந்திரிகை.	௨௯௦

சங்குஸ்தாபன விடம், பேழை செய்ய, அளவு கோல் செய்யும் மரம், சங்குவின் பிரமாணம், ஆயம், மண்டல வுருவம், சங்கு செய்யும் மரம், சங்குவின் தொகை, சங்குவில் ஊசிநாட்டி பூஜை செய்ய, சங்கு ஸ்தாபனம், பூர்வோத்தராதிரி நிர்ணயம், தூர்வாஸ்து.

௧௬-	மாநோபகரணவிதி படலம்	௨௯௪
	” சந்திரிகை.	௨௯௪

பரமானு முதலிய அளவை, அதம மத்திம உத்தம நவ பேத அளவை, ஜாணளவு முதலியன, பிராஜாபத்ய அளவு முதலியன அளக்க வேண்டிய விபாம், தண்டக் கயிறு ப்ரமாணமும் அதனளவு விபரமும், கயிறு செய்யும் வகை, அளவுகோல் செய்யும் வகை.

௧௭-	பதவியாசவிதி படலம்	௩௦௩
	” சந்திரிகை.	௩௧௨

பதங்களின் பெயர், சகளம், பேசகம், பீடம், மஹாபீடம், உபபீடம், உக்ரபீடம், ஸ்தண்டிலம், மண்டுகம், பர மீசம் (பரமசாயிகம்), ஆசநம், ஸ்தாநீயம், தேசியம், உபயசண்டம், பத்ராசநம், பத்மகர்பம், திரியுதம், விருத்தபோகம், கர்ணுஷ்டகம், கணிதபாதம், குரிய விலாசம், சுசம்ஹிதம், சுப்ரதிகாந்தம், விசாலம், விப்ர கர்ப்பம், விச்வேசம், விபுலபோகம், விப்ரதிகாந்திகம், விசாலாஷ்டம், விப்ரபுத்தி, விச்வசாரம், ஈச்வரகாந்தம், இந்த்ரகாந்தம், வர்ணபேதம், பதங்களில் முன்றே

படல எண்.	பெயர்	பக்கம்
	சிறப்புடையது, விருத்தபத விந்யாசம், நியாசம், வாஸ்துவினுபயோகம், இராசிப் பொருத்தம், நக்ஷத்திர நிலை, வாரநிலை, வாஸ்துவின் பலன், வாஸ்துவின் ஸ்திரீ புருஷ ரூபம்.	
௧௮-	குத்ரநிர்மாணவிதி படலம்	௩௨௩
	,, சந்திரிகை.	௩௨௫
	குத்ரநிர்மாணம், திரிவித குச்ரம், அநுவம்ச முதலியவை, தேவாலய முதலிய வியற்பப்படாத பதங்கள்.	
௧௯-	வாஸ்துதேவபலிவிதி படலம்	௩௨௭
	,, சந்திரிகை.	௩௩௧
	வாஸ்துபலியின் காலம், பலியிடும் இலக்ஷணம் வாஸ்து தேவர்களின் பவி விபரம், சாதாரண பவி, மத்திம பவி, பிரதிபவி, பலியாசிரியர், வாஸ்து ஹோமஞ் செய்யுமிடம் முதலியன, சமித்து, வாஸ்து நிர்மாணம், ஆசார்ய லக்ஷணம், வாஸ்து பூஜா பலன்.	
௨௦-	கிராமாதிலக்ஷணவிதி படலம்	௩௩௫
	,, சந்திரிகை.	௩௩௭
	அக்ரஹாரம் கிராமம் முதலிய விபரம்,	
௨௧-	விஸ்தாராயாம லக்ஷணவிதி படலம்	௩௩௮
	,, சந்திரிகை.	௩௩௯
	அகல நிகள அளவு முதலியவை.	
௨௨-	ஆயாதிலக்ஷணவிதி படலம்	௩௪௦
	,, சந்திரிகை.	௩௪௧
	ஆயம் வகுக்கும் விபரம், நக்ஷத்ர விபரம், ஆதாய விரய விபரம், வாரமறிய, உத்தமம் அதமம் அறிய.	
௨௩-	நக்ஷத்திரசக்ரவிதி படலம்	௩௪௩
	,, சந்திரிகை.	௩௪௫
	நக்ஷத்ர சக்ரவிதி, நீக்கத்தக்கவை.	

படல எண்.	பெயர்	பக்கம்
௨௪-	தண்டிகாதிவிதி படலம்	௩௪௭
	,, சந்திரிகை.	௩௫௦
	தண்டிகாதி த்வாதசநாமம், தண்டிகம், ஸ்வஸ்திகம், ங்ரஸ்தரம், ப்ரகீர்ணகம், சம்பத்தம், பராகம், பத்மகம், ஸ்ரீப்ரதிஷ்டிதம், ஸ்ரீவத்ஸம், வைதிசம், நந்தியாவர்த்தம், கும்பம்.	
௨௫-	வீதித்வாராதிமாணவிதி படலம்	௩௫௩
	,, சந்திரிகை.	௩௫௪
	நாபிவீதி, ராஜவீதி, நாராசம், சிறுவழி, வீதியினளவு, நீக்கவேண்டியவை, த்வாரப் பிரமாணம், விசாலப்ரமாணம், சாலாபலன்.	
௨௬-	கிராமாதிதேவதாஸ்தானவிதி படலம்	௩௫௫
	,, சந்திரிகை.	௩௫௬
	தேவதாஸ்தானம், சிவபூஜையோடு கூடின இடமே வாஸ்து என்பது, தேவபூஜா பலன், சிவவிஷ்ணுஸ்தாபனம், உக்ர சாந்த விபரம், குத்ரமூர்த்தி பலன், சாந்தமூர்த்தி பலன்.	
௨௭-	த்விஜசங்க்யைவிதி படலம்	௩௬௨
	,, சந்திரிகை.	௩௬௩
௨௮-	கிராமாதிவிந்யாசவிதி படலம்	௩௬௪
	,, சந்திரிகை.	௩௬௬
	கிராம சரீர அங்க உபாங்க விபரம், குத்திரநியமன முதலியன, சந்துவீதிக ரூபயோகம், கிராமலோபபலன், அசுப ஸ்தானங்கள், திரிமூர்த்தி யம்சஸ்தானங்கள்.	
௨௯-	பிரம்மதேவபதாதிவிதி படலம்	௩௬௮
	,, சந்திரிகை.	௩௬௯
	பதபாக விபரம், ஸ்தான விபரம்.	

படல எண்.	பெயர்	பக்கம்
௩௦-	கிராமாதி அங்கஸ்தான நிர்ணயவிதி படலம்	௩௭௦
	” சந்திரிகை.	௩௭௨
	கிராமாங்கம், ஸ்தான நிர்ணயம், விருகை விசேஷம்.	
௩௧-	கர்ப்பந்யாசவிதி படலம்	௩௭௪
	” சந்திரிகை.	௩௮௨
	கர்ப்பநியாச பலன், உத்தமாத்ரி பலன், கர்ப்பந்யாச காலம், பேழை செய்யும் விபரம், பேழை ஸ்தாபிக்கும் விபரம், ஷை அங்குரார்ப்பண முதலியவை, மண்டபம், பேழை ஸ்தாபனக் கிரியா விபரம், பேழை அக்ஷர நியாசம், சிவத்தியானம், மிருத்திகை நியாசம், மூல வர்க்க நியாசம், அதற்குப் புரத்தில் அஷ்டமங்கலமாகும், நவரத்த நியாசம், தாதுவர்க்க நியாசம், சக்தி தியானம், தான்ய நியாசம், உலோக நியாசம், மூலிகா நியாசம், அஷ்டகந்த நியாசம், ஆயுத நியாசம், பிராம் மண நியாசம், க்ஷத்திரிய நியாசம், வைச்ய நியாசம், சூத்திர நியாசம், பாகசாலா நியாசம், கிரக நியாசம், திரவியப் பிரமாணமும் ஸ்தாபன விசேஷமும், ஹோம கர்மம், கர்ப்ப ஸ்தாபன ஸ்தானங்கள், ஸ்தாபன மந்திரம் பேழை ஸ்தாபன இடப்பிரமாணம் முதலியன, தக்ஷிணை, பேழை ஸ்தாபனம்.	
௩௨-	பாலஸ்தாபனவிதி படலம்	௩௯௨
	” சந்திரிகை	௪௦௦
	பாலஸ்தாபன பலன். பாலஸ்தாபன இடம், அளவு, அக்ரமண்டப அளவை, பாலலிங்கப் பிரமாணம், லிங்க மியற்றத்தக்க வஸ்துக்கள், பாலஸ்தாபன காலம். அக்ர மண்டப விபரம், பீடலக்ஷணமும் பாலலிங்க பேதமும், பாலஸ்தாபனத்திற்குச் செய்யத்தக்கவை, சிவகும்ப வர்த்தனீகும்ப ஸ்தாபனம், அஷ்ட திக்கு பாலகர் கலச ஸ்தாபனம், சிவகும்ப நியாசம், ஜபசங்க்கியை, அக்நி காரியம், ஆசாரிய தக்ஷிணை, ஸ்தாபன கால முதலியன, அக்நிகாரியம்.	

படல எண்.	பெயர்	பக்கம்
௩௩-	கிராமக்கிரக விந்யாசவிதி படலம்	௪௦௯
	” சந்திரிகை.	௪௧௨
	கிராமக் கிரஹ விந்யாஸ விபரம், உத்தமமாத்ரி பக்ஷம், பிரவேச விதி, சிலாதி ஸ்தாபனம், தானம், தானத்தில் நீக்க வேண்டுவோர், உத்தமமாத்ரி பிராமணப் பிரவேச மும் வாஸ்து பூஜையும், துன்பத்தைத் தருமிடம், விசேஷ பிரவேச விதி.	
௩௪-	வாஸ்துசாந்திவிதி படலம்	௪௧௫
	” சந்திரிகை.	௪௧௮
	வாஸ்து சாந்தி பலன், வாஸ்து சாந்தி யியற்றுங்காலம், வாஸ்து சாந்தி கிரியை, வாஸ்து பத விந்யாசம், வாஸ்து ஹோமம், ஆவாஹனம், பஸ்யிடுதலும் தர்பணமும், தக்ஷிணை, சாந்தியிற்ற வேண்டுவன,	
௩௫-	சாலாலக்ஷணவிதி படலம்	௪௨௧
	” சந்திரிகை.	௪௩௭
	சாலாப்பிரயோஜனம், சாலையின் அளவும் பெயரும், ஆயாதி, வாஸ்து, சாலாங்கம், கடைக்கால் சுவர், ஏகசாலை முதலியன, வாசற்கால் முற்றம் முதலியன, கர்ப்பாதானம், ஸ்தான விபரம், வாசற்கால் வைக்கு மிடம். ஜலதாரை, ஸ்தம்பலக்ஷணம் முதலியன, சதுர்ச சாலை, சாலை விபரம், ஊர்த்துவ பூமி லக்ஷணம், மூன்றடுக்கு பூமி, நான்கடுக்கு பூமி, ஐந்தடுக்கு பூமி, ஆறடுக்கு பூமி, ஏழடுக்கு பூமி, பத்தடுக்கு பூமி, பதி றேரடுக்கு முதலிய பூமி, சாலையின் பெயர் முதலியன, கிரக விருத்தி, இராணுவ ஸ்தானம், பிராகாரம், துவாரப் பிரதேச முதலியன, கோபுரம். அத்தப்புரம், முற்றம், அகழ், கிரக ஆரம்பகாலம், வீடு கட்டக்கூடாத இடங்கள், வாசஞ் செய்யக் கூடாத இடங்கள், சயன ஸ்தானம், வாசற்கால், தூலம், தூண், வீட்டின் பாகம், கிரஹசாரம், அடுக்கு நிலை, வாசற்கால், ஜலதாரை, ஆயம், ஸ்தான விபரம்.	

|| வட்டாரநாயக சிணிகா ||

வட்ட ஸம்பொ	விஷயம்	பெராக ஸம்பொ	புலு ஸம்பொ
	வடுவ-ஊமாநாயக சிணிகா	கடு	
	உதிர-ஊமாநாயக சிணிகா	கஅ	
க	தனாவதார வட்டம்	கஉக $\frac{1}{2}$	1
உ	சிணாவதார வட்டம்	கஅக $\frac{1}{2}$	15.15
15	ஸாநவியம்	கசுச $\frac{1}{2}$	சுஎ
ச	சுய-நாவியம்	10.15	சுஎ
10	சுய-நாஜவியம்	அ0 $\frac{1}{2}$	கஅஅ
சு	நெவெடிவியம்	அஎ $\frac{1}{2}$	20.10
எ	காணுக்கணவியம்	சு15 $\frac{1}{2}$	22.க
அ	சுழிகாய-வியம்	கஉஎ $\frac{1}{2}$	2.15.0
சு	காமவியம்	2.15	2.10.15
க0	நிதி-தவரீக்காவியம்	கசு $\frac{1}{2}$	2.10.15
கக	வடுவரீக்காவியம்	10.சு	2.சு.2
கஉ	பு.வெசுவைவியம்	எ	2.சு.2
க15	வடுவரி-ஹவியம்	கஅ $\frac{1}{2}$	2.எ.சு
கசு	வடுகஷ-ணவியம்	15.க	2.அ.0
க10	பரங்குலாவநவியம்	15.10	2.அ.எ

வட்ட ஸம்பொ	விஷயம்	பெராக ஸம்பொ	புலு ஸம்பொ
கசு	பாநொவகாரணவியம்	15.2 $\frac{1}{2}$	2.சு.சு
கஎ	வடிவிநூலவியம்	கஉசு $\frac{1}{2}$	15.0.க
கஅ	ஸாதி-சு.நி-காணவியம்	2.2 $\frac{1}{2}$	15.2.15
கசு	வாஸு-பெவவைவியம்	சுஎ $\frac{1}{2}$	15.2.எ
20	பாபாதி-கூணவியம்	கஎ	15.15.10
2க	விஸாராயாதி-கூணவியம்	எ	15.15.அ
22	சூயாதி-கூணவியம்	கசு $\frac{1}{2}$	15.சு.0
215	நகூ-சூ-வ-கூ-வியம்	2.0 $\frac{1}{2}$	15.சு.15
2சு	டிணிகாதிவியம்	2.சு	15.சு.எ
210	விய-பாராதி-பா-நவியம்	க15 $\frac{1}{2}$	15.10.15
2சு	பாபாதி-பெவ-தா-ஸா-நவியம்	சுக $\frac{1}{2}$	15.10.10
2எ	பிஜஸம்பொவியம்	அ $\frac{1}{2}$	15.சு.உ
2அ	பாபாதி-வி-நூலவியம்	2.க $\frac{1}{2}$	15.சு.சு
2சு	பு.வெடி-பெவ-பா-தி-வியம்	சு $\frac{1}{2}$	15.சு.அ
15.0	பாபாதி-பு.பா-ந-நி-ந-ப-வியம்	2.2	15.எ.0
15.க	ப-ப-நூலவியம்	க0.சு	15.எ.சு
15.உ	வாஸு-ஸா-வ-நவியம்	சுஎ $\frac{1}{2}$	15.சு.உ
15.15	பாபாதி-பு.பா-வி-நூலவியம்	15.2 $\frac{1}{2}$	சு0.சு
15.சு	வாஸு-பா-தி-வியம்	15.15	சுக10
15.10	பாபாதி-கூணவியம்	கசு15 $\frac{1}{2}$	சு2.க

சிவபீடம்

ஸ்ரீ உலாபெயராராணா நம: ||

வடுந் தீமாமணவதிம் தீநாஸிஸுநாநம்
 வாடுரொஸுஸுவநிதாஊஜிவெஷிதாஊழ்
 வஸீஸவதிவ-ஊஜிவெஷிதாஸிதாநாநம்
 வாணீவதிவெஷிவெஷிமணாவி-காஊழ் ||
 ஸாக்ஷாதீஸிவவாஸாஊ ஸுயடுசிவ சம்ஹம்
 ஹக்ஷாணாநநம்முஹீதாதிமாமதொய: ||
 நாஸி ஸாஸிவ உதிவ்யுதிதாநகாஊ
 தீவஸாநம் நதிஸிஸிமணம் நதாதி ||
 || காரிகாமதி - வதிவ-ஊமாமாநகா தீணிகா ||

கதிராவதாரொ தீநாணாஸிஸாநம் ஸாநதிவ-நதம்
 ஊவ-நாஊம் உடுநவெஷிவியி: கணுஸு உக்ஷணம்
 கதிராய-ம் காவியிமி-திதவ்யு வரீக்ஷணம்
 வதிவரீக்ஷா வடுவெஷிவ-வதிவ-தாதிவ-காஊழ் ||
 சாடுஊஸு ஸாஸநம் டெவவ திரொநாவகாணக தீழ்
 வடிவநாஸிவெஷிவ ஸுதிவ்யுதிதாநகாஊ உக்ஷணம்
 வாஸுடுஷிவவதி: வஸூந் திராஸிநாநம் உ உக்ஷணம்
 விஸாராயாதி சூயாதிவக்ஷாநம் நக்ஷுசூயகக்ஷம்
 தீணகாதிவியிவீ-யிதிராஸிநாநம் வுதிணகம்
 திராஸிதிவதாஸாநம் திஜஸம்ஸூவிபாநகம்
 விநாஸஸு விஸெஷிவ வடுஷிவவடிவ தீ
 கடுஷிவஜிவிநா ஸாநம் மஊ-நாஸஸு உக்ஷணம் ||
 வாவஸூநவிபாநம் உ திராஸிநாஸிவெஷி: ||
 வாஸுஸாஸிஸு சாஸாயா விபாநம் உ தத: வரம்
 நடுவத-ம் திராஸி வவ-கொஊஜிஸம்ஸூகம்
 வய-திராநம் ஸுஸிவிகம் உ ருதிவகாஸுதி: வரம் ||

(10)

உதாஸாரா வஸூஸாரா ஹஸிஸாரா உ திராஸி
 தாஊஸாஸு தீளவிகம் உ திராஸிவ-கம் வரம்
 நாஸாஸிவெஷிவ உ வுதிவியிவியுயா
 சூடுஷிவகொவ-ம் உ வாஸாநம் திராநக்ஷணம்
 வுஸூஸு வியிடுஷிவ வுஸூஸாநம் உ வுதிவியு
 கணுஸு சிவாஸுவி ஸுதிவிகாயாஸு உக்ஷணம்
 நாஸாஸிவவ-ம் வஸூடுஷிவ-திவியுக்ஷணம்
 திடுய-ஷிவகாவிபாநம் உ திஜஸுக்ஷாஸாஸிவ-ணம்
 சிவதிவ்யுதிவ- உ வுதிவியுநாநம் உ உக்ஷணம்
 சாடுஸம்ஸூவ-ம் வஸூடுஷிவ-ஸூவ-ஸம்ஸூகம்
 வுதிவியுநாநம் வுதிவியு உ திராஸிவ-ஸூவ-ம் வரம்
 உக்ஷணம் தீணவாநாநம் உ வுதிவியுநாநம் உ உக்ஷணம்
 ஸூவ-ம் வரிவாஸாஸாநம் வரிவாஸாஸிவ-ம் தயா
 வுஷிவ-ஸூவ-ம் வடுஷிவ-மொவ-ஸூவ-ம் வரம் ||

க0

க10

உதாஸவதி ஸம்ஸூதா: வடுவா: வதிவ-காதிவெ ||

--:--

|| காரிகாமதி - உதிராமாமாநகா தீணிகா ||

வஸூஸிஸாரவதிவா உ தீணிஸிஸாரவதிவியு
 ஊவ-ம் ஸகஸாநாநம் உ தீமாமணவநம் உக்ஷணம்
 திடுஷிவவியி: வஸூஸிஸாரவதிவியி: வரம்
 திராஸிநகிபா வதிவ-ஊஸூவ-திவியுநம் வரம்
 வுதிவியிடுஷிவ கொவாஸா ரொஹணம் க்ஷாஸூவ-திவியு
 தீவாவலிவிபாநம் உ வுதிவியு உ வுதிவியு
 சிவாஸிஸாரவதிவா மஸவதிவா தீணகாஸிவ-நம்
 வடுஷிவ-ஸூவ-ம் வடுவ-திவியு வதிவியு
 நடுஷிவ-வதிவியு உ தீணகா ஸிவியு
 ஸாஸிவ-காவிவியுஸூவ-யுடுவா திவ-காணஸம்ஸூதி: ||

(11)

சூதாப-ஸ்யூகிஷெகஸு மொசுபுரவாநிண-பம் ।
 ரகாவிஷெகஸூரெஷுஷி: விசுயஜ்ஜுவியிஷுதம் ॥

செவஸுராகம் ததஸுவ-புராயஸிதம் தகம் வரஸு ।
 நிசுநெநிதிசுபுராயஸிதஸு-வநிஷுதம் ॥

சுஹிதாநாம் வஸாநி: ஸுநாநக-விபாநகஸு ।
 ஸம்புராகுணம் வஃஸு ஸுரவநம் வ தகம் வரஸு ॥

வாணஸு காஸுவிஜ்ஜஸு ப்ரதிஷுநா வர-வளரஸுஷபொம் ।
 புரஸாநகசுணம் விஜ்ஜஸுரஸுபுரஸாநகசுணஸு ॥

வஸுவிஜ்ஜஸுபுரதிஷுநா வ ஸாவ-பெஸிசுவிஷிநம் ।
 சுஹிவிஜ்ஜஸுபுரதிஷுநா வ ஸபெஸுஸுரவநம் தகம் ॥

பெஸுர விஷுஸுரஸுரவி ஸுரவநம் நுததி-தி-நம் ।
 லொஸிஸுநஸு வநாய-பிளெஷு-வாரவெரிணம் ॥

விஷுரஹிஷுபுரதிஷுநா வ சுகிணாஸி-தி-நஸுயா ।
 விசுநாநஸு சுஹி-பி-தி-தகம்: வாஸுவதஸு வ ॥

திசுர-பெஸுரவெஸா நவெஸுஸுரவநாஸி வ ।
 ஸிவஸுநாபயாநாம் வ ஸிவஸுஸுநவியிஸுயா ॥

நாயஸு கரணாநாம் வ அசுணம் ஸளஸுசுப-வ ।
 வுராயிநாஸொ ராஜுரகா ச-ம-பாவ-பிஜாவியிஸுயா ॥

ஸாநிநீராஸுநம் வஸுரவிஷெகஸு வஸுஜ்ஜஸு ।
 வஸு: ப்ரதிஸுரஸுரவி தஸுரவாரவியாநகஸு ॥

ஹிரணுமஸ-பி-நம் வ திவவ-பி-தாநகஸு ।
 ஸவண-பி-பி-பி-நம் வ சுஹிவஸுபுரதிஷுநகஸு ॥

மெஸுரபி-நம் ஸளவண-பெ-ந-அசுநி-பு-பி-நகஸு ।
 திவெ-ந-ஸுஸு வ மவா-பி-நஸுஸுஸு ॥

சுநாபி-நம் ஹிஸுரெஸுரகாபி-நம் வ மஜபி-நகஸு ।
 லொசுரவாரவஸு-பெ-வ-ஸவ-பி-நா-தஸி-நகஸு ॥

வசுநாநாம்: வஸுஸு-பி-நம் வ-பி-நாம்: காபி-பி-நாம் ॥

சு

சு

FOREWORD

I am writing this Foreword advisedly in English to attract the attention of modern scholars to the necessity for preserving the heritage of the Agamas as much as the Vedas and to encourage the custodians and interpreters thereof in cherishing and maintaining it. *Vedāgama samraksana* is the duty principally of all professing Hindus. For, both the Vedas and Agamas are *sruti*—they are *apaurshaya* and *nitya*—and they are spoken of as such in the same breath by *Puranas* and later Sastraic literature and great religious teachers from ancient times.

While the Upanishads known as *Vedanta* and the jnana-pada of the Agamas known as *Agamanta* (or *Siddhanta*) are well known, the Agama texts themselves were not easily accessible and could not be got yet by Western scholars to the same extent as Vedic texts. Except for the sporadic and much handicapped efforts at the beginning of this century of scholars like L. D. Barnett and R. W. Frazer, the *Saivāgamas* were less fortunate than *Sāktā* and *Pancarātra* texts at the hands of Arthur Avalon and Schroeder. Yet the practical and living religion of the Hindus to whatever denomination they may belong, is governed, as pointed out by Swami Vivekananda, from the Himalayas to Cape Comorin, by the Agamas only.

The vastness of *Saivāgamas (28 mūlāgāmas and 207 upāgamas)—their slokas reckoned traditionally at many lakhs—and the fact that even the extant texts were the close preserve of Sivāchāryas were a deterrant to their publication. However, an attempt was made at the beginning of this century to publish a few atleast of the powerful agamas by Konraimanagaram Shanmugasundara Mudaliar and later by his nephew Alagappa Mudaliar of Madras and this breakthrough was meritorious as it helped the Sivacharyas themselves and others yearning to know about the Agamas. Later, the Saivāgama Paripālana Sangam Pudukkottai printed a few upāgamas and prakāraṇas. Currently the French-Indological Institute, Pondicherry, under the

*Some of them were in Tamil and Prakrit languages.

guidance of Prof. Jean Filliozat is engaged in the stupendous task of collecting and publishing the available Agamas one by one, but the editing is in French. As important and valuable as all these are, the efforts of the South Indian Archakar Sangam, to reprint and publish some of the Agamas for the benefit of the Archakars and the public are praiseworthy. The Sangam has already made some progress inspite of heavy odds. It is a pity that although the secular control of temples have been under Government for over 50 years now, the reprinting of the Agamas, even with temple funds, has not been given serious attention to upto this date. The Agamas are encyclopaedic in their contents, covering rituals and philosophy, and are the storehouse of temple arts, architecture, music and dance which are of fascinating interest to many.

Many have only vague notions about the Agamas as even books on Indian Philosophy and Religions pay very scant attention to them (except perhaps Dr. S. N. Dasgupta's book *History of Indian Philosophy, Vol. V*). For the information of the ignorant and the biased it has to be explained here that in point of chronology the Agamas are as ancient as the Vedas and they are both acknowledged as Divine Revelation from from the mouth of God. They are both *sabda pramāna* and lead to *avabodha jnana* (self-luminous knowledge). All theistic religious like Saivism and Vaisnavism (including the Madhva Vaisnavism) respect the Agamas and base their theological doctrines on them. The monistic Advaita relied only on the Upanishads with monistic trends for its metaphysics. The jnanapada of Agamas, are more explicit and indeed *Svetārsvatara* upanishad is sometimes called Agamic upanishad. The difference and distinction between the Vedas and the Agamas are that while the Vedas spoke of many Gods and of one Brahman, the Agamas are out and out monotheistic and their ontology is no less profound. *Sankara Samhita* of Skanda Purana speaks of the relation of the Vedas and Agamas thus: Vedas are in the middle of the mouth, the Aksharas are

the teeth and the Agamas are from the very tongue of Siva (" *Aasya madhyē sthitha veda devadevasya bhāsura, aksharām tu dautam jihvayam tu Sivjñāna* "). Later Saints like Tirumular in his *Tirumandram* which is considered to be the essence of the Agamas and Manikavachagar and Nammalvar (both Saiva and Vaisnava) and scholiasts like Haradatta, Srikantha, Sivāgrayogin Sivajnānaswami and Appaya Dikshita have looked upon Vedas as common and the Agamas as specific as the latter are for all irrespective of caste and sex that yearn for the descent of the Grace of Siva (*saktinipāda*). The Agamas are synthetic—*mantra, tantrā* and *siddhanta*, and embrace *charya, kriya, yoga* and *jnana pādas*. What is more, they provide for the sacrament of *diksa*, ordinary and special, besides the *gāyatri* for *svārtha* and *parārtha* puja. No one without Agamic *diksa* can perform any puja at home or in the temple. Hence a knowledge of the Agamas is necessary to all alike if they wish to take the sacrament of *diksa* for a divine office or for self - salvation..

The present publication of *Kāmikāgama*, Pūrvabhagā, Part I, by the South Indian Archakar Sangam, Madras (which has within its fold both Saiva and Vaisnava archakas) is to be welcomed and encouraged. This volume gives the Agama text in grantha script together with tātparya (gist) in Tamil for the benefit of all. One patala alone has been transliterated in Tamil but not others. (The Sangam has already published the entire Pūrvabhaga in Devanagari script). The contents of the present volume are briefly given in its preface. The Tantrāvātara patala gives the origin of the Agamas. The Mantrāvātāra patala gives an account of the mantras. The rest of the patalas give a detailed account of the various rituals and their significance.

Kāmikāgama is one of the longest Agamas and most of the temples in South India follow it only. It is looked up on as the feet of Siva. It deals with all the rituals from *karṣhaṇa*

(turning the sod) to *pratiṣṭa* (installation) of deities. The *uttarabhāga* deals with *dikṣā*, festivals etc. So this is a complete Manual for priests and laymen and for the inquisitive scholar who wants to know the details and symbolism of Agamic worship, private and public. Indeed there is currently a great interest in the information from other religionists and Western scholar. This publication would therefore serve a felt need by the Hindus and non-Hindus and place the Agamas before a world view.

The South Indian Archakar Association is to be congratulated on this programme of reprinting the Agamas. It deserves State support as well as the support of the professors of the faith, The Secretary of the Sangam, Sivasri C. Swaminatha Gurukkal deserves the thanks of the public for his labours even at his old age, particularly when the present cost of production of books has increased enormously. The only recompense that the Sangam would most need is the quick purchase of this Part so that the remaining Parts could be taken quickly.

I commenced this volume to the attention of all who wish to get an insight into the contents of the Agamas without which Hinduism would not be a living religion and no research on Indian philosophy would be completed.

“Arasadi Karpagam,” } N. MURUGESA MUDALIAR,
Thyagarayanagar, } *Retd. Secretary to Govt. and*
Madras-17. } *Special Adviser, sometime Patron, Saiva*
1st Feb. 1977 } *Siddhanta Maha Samajam, etc.*

INTRODUCTION

The Saiva Agamas are some of the earliest books in the Sanskrit language on the Saiva religion and philosophy, written over a period of several centuries before the Christian era. The Agamas represent an independent class of writing by very early seers, who had an inward experience and enlightenment from the Supreme Being, and who were also perhaps influenced by the Vedas in their original form. They had realised in their lives and thoughts the general truths taught by the early Upanisads. So far as Saivism is concerned, these seers were not men from the North. They were essentially representatives of All India and they reflected in their thoughts, modes of meditation and worship, and in their writing, the inherent Theism of the South. The Theism of the south or rather, the Saivism of the Tamilians, was the growth of an unbroken tradition probably from the pre-historic past and this had three elements fused into it. These are worship of idols and images, both in the shrines throughout the land and in the devotees' own houses, symbolism, and the inward meditation and realisation. These three were not separate compartments, but basically one harmonious integrated whole. When the Upanisads were added on to the Vedas in the course of the later centuries, they could not but be influenced by the religion and philosophy flourishing around them. These naturally embody a considerable volume of the thought of the agamic scholars, because some of the early Agamas were

earlier than these later Upanisads in point of time, and the Agamas were much more alive and vibrating with life and activity than the Upanisads, because they dealt with definite and concrete objects, while the others dealt only with abstract concepts. The very fact that some later Upanisads came to be written shows that the followers of the original Upanisads had to take note of agamic thoughts and, to bring them also into a single common fold, adopted the device of writing further Upanisads, to embrace fresh thought on the same subject. The Saiva Upanisads such as *Brhadjabala* did certainly come into existence a long time after the Agamas.

The Agamas claim Vedic authority for their doctrines. The agama doctrines are indeed theistic and such theism is not foreign to the Upanisads. The following agamic passages may be seen to affirm the derivation of the Agamas from the Vedas 'The siddhanta consists of the essence of the Veda' (Suprabhedagama); 'This tantra is of the essence of the vedas'; 'This siddhanta knowledge which is the significance of Vedanta is supremely good' (*Makuta*). It has been suggested that the agamic systems were developed out of the Brahmanas in the same way as the Upanisads, though at a much later stage, and that some of the later Upanisads like the *Svetasvatara*, which address the Supreme Being by a sectarian title and not as Param Brahman, as of yore, probably grew up under the shadow of the Agamas. The agamic cult which was that of the generality of the people, and the Vedic cult which was that of the priestly

classes, officiating for themselves or for others, were both indigenous; they existed and grew up side by side from the earliest times without any extraneous influence; the distinction between the two was in no sense racial. The Agamas are deemed to have scriptural authority and are often called the Veda and the Fifth Veda. As a matter of fact, although the Sanskrit *Nighantu* names the Veda as the *Nigama* and the Tantra as the *Agama*, the Veda and the Agama both seem to have been denoted by the common term *sruti* up to the XI century, after which period the above distinction of Nigama and Agama seems to have been adopted. The agamic (tantric) texts, as we know them today, had for the most part preceded Buddhism, and only the agamic cult had been able gradually to swallow up Buddhism on the Indian sub-continent, and ultimately to banish it altogether from the Indian soil; it was not the Upanisadic philosophy but the agamic cult that was responsible for the supplanting of Buddhism and for the fusion of the salient features into the core of the Hindu religion.

Several explanations have been offered for the term *agama*. One is that because it emanated from God, it is called the Agama, that which came (from God). Another is that the three letters *a-ga-ma* respectively denote *pati*, *pasu* and *pasa* (the self, the soul and the bonds) and that the agama deals with all these three entities and their relationship, and hence this name.

A Sanskrit verse gives an interesting meaning for the three syllables *a*, *ga* and *ma*:

*Agatam siva vaktrebhyah, gatam ca girija mukhe,
Matam ca siva bhaktanam, agamam cheti katyate.*

'The agamas originated from the faces of Siva, fell on the ears of Parasakti and spread in the world as the *mata* of the Siva bhaktas'. The agamas take their name from the first letters of the words *agatam* (originated), *gatam* (fell) and *matam* (religion).

The common noun *agama* simply means coming or acquisition.

But in the Saiva school, a special root meaning is indicated for the term.

It is given as *a*-knowledge, *ga*-liberation and *ma*-removal of the bonds. The agama came to be called as such, since a study and adherence to its codes liberates the soul from bondage, causes realisation of the Supreme, and ultimately confers Eternal Bliss.

Agamas are common to the three prominent schools and they are called Agama in Saivism, Samhita in Vaishnavism and Tantra in Saktivism.

The agamas had not been quite popular in North India for the simple reason that they were all written in palm leaf manuscript in the *grantha* characters which were unknown in the north. Their script was the *nagari*. However, the Sivagama Paripalana Sangham of Devakottai published some Upagamas in the *nagari* script. The French Institute of Indology in Pondicherry are now publishing a series of agamas in the *nagari* script. They have so

far published parts of the *Ajtha*, *Raurvava* and *Mrgendra*. Their *Matanga* is to be released soon. They have been able to secure 23 out of the 28 principal agamas.

The agamas have the greatest currency in the Tamil country. The great Prof. S. N. Dassgupta has stated that not a single manuscript of importance is available in Banaras, considered the greatest seat of Sanskrit culture. It therefore goes without saying that the Saivagamas have been a rare and special preserve of the Sivacharyas in Tamilnad. All temple worship, festivals, installation, consecration etc., are here done according to the agamas. The thousands of temples in this country are standing monuments to the prevalence of the agamic cult from the ages past down to the present day.

Each Agama has a number of subsidiary agamas called Upagamas and their number is 207. Among the Upagamas the *Paushkara* and the *Mrgendra* are well known. The principal agamas being with *Kamika* and end with *Vatula*. Each agamas has the four parts or *padas* called *Vidya*, *Kriya*, *Yoga* and *Charya*. The *Vidyapada* is the philosophical part while the *Kriya pada* is the ritualistic part. The other two parts are generally very short. The *Kriyapada* of the *Kamika agama* has been the most wellknown part in Tamilnad. This is one of the largest of the known agamas. It is said to represent the Feet of Siva. Its *Kriyapada* alone has been printed, in two parts, by the Sivajnanabodha press, in 1901. The total number of verses in it are 12,000, made up as follows : *Purva-*

5166, Uttara-6477; verses lost 357. The term *Kamika* means 'the object desired'; the term *Kamikagama* is said to signify 'the Book which grants the desired object to the souls and helps them to final release through severance of bonds'. The *Kamika* is the agama which is widely in use today. Sivacharyas say that its authority derives from the fact that it always prescribes the rules very definitely, saying "this and not that".

The *Purva Kamika* the first part was published with a Tamil translation done by Visveswara Sastri of Tiruvottiyur. It has four sections dealing with the revelation of the agamas, rules for daily observance and worship, rules for the construction of temples and houses and for performance of rituals and rules for the installation of the deities.

The *Kamika* published by Shanmugasundara Mudaliar had long been out of print and most of the present generation could never have set its eyes on it. The non-availability of this Kriyapada text was naturally a great handicap to the earnest *archaka* who wanted really to study the scripture and follow it in the temple's rituals. The South Indian Archakar Association, through its Secretary Shri C. Swaminatha Sivacharya published in February 1976 the Kriyapada text alone in the nagari script. This no doubt made the text available to Sanskrit scholars but the entire bulk of the Sivacharyas could not use it because they knew only the grantha script. Realising this, the association has now brought out a handsome volume of the Kriyapada, part I, in the

grantha script with a complete paraphrase in the Tamil language, chapter by chapter, in about 480 pages. The wealth of the information and guidance contained in this part cannot be brought out in a short introduction. Suffice it to say that an *archaka* who has not made every line in this book his own does not know his job. Archakas hereafter do not have any excuse to say that they do not know any ritual connected with Siva worship. The volume is an encyclopaedia which will reward even any Saiva for a careful scrutiny.

In these days of high paper prices and high labour charges Shri Swaminatha Gurukkal has done a great service to the cult of temple worship, and the *archaka* community by publishing this volume. It is the duty of the Hindu Religious Endowments Board to see that some copies are in the library of temples and to supply copies also to the Archakas immediate distribution of the book will give the necessary enthusiasm and encouragement to the aged Gurukkal to publish further volumes of agamas.

M. ARUNACHALAM.

உ

குருபாதம்

தருமை ஆதினம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

அருளிய

“ஞாலம் நின் புகழே மிகவேண்டும் தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே”

காமிகம் சிவபேதத்தைச் சேர்ந்த 10 ஆகமங்களில் ஒன்று. இது சிவபெருமானின் திருவடிகளாக உவமிக்கப் படுவது. இவ் ஆகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடியே தமிழகத்தின் ஆலயங்களில் நித்திய நைமித்திக பூசைகள் நிகழ்த்தப் பெறுகின்றன. இவ் அரிய பொக்கிஷம் போன்ற இவ் ஆகமம் கிடைப்பதும் அரிதாகவே இருந்து வந்தது. இக்குறையை நீக்கி இவ் ஆகமம் எளிதில் கிடைக்க இதனைப் பதிப்பித்து நற்பணிபுரியும் தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கமும், இச்சங்கம் நன்கு இனிது வளர பெரிதும் முயன்று வருகின்ற இதன் காரியதரிசி சாமிநாத குருக்கள் அவர்களின் பணிகளும் மிகவும் பாராட்டுதலுக்கு உரியன.

இது போன்ற அரிய நூல்கள் வெளியிட்டு அர்ச்சகர் சங்கம் சிறக்க ஸ்ரீ செந்தமிழ்ச் சொக்கர் திரு அருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

தருமபுரம்,
மாபூரம் அஞ்சல்
4-2-1977

சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீ உமாமஹேஸ்வராப்யாம் நம:

காமிகாகமம்

—*—

காப்பு.

வேதார்த்தங்களை விளக்குஞ் சைவாகமம் இருபத்தெட்டினுண் முதற்கண்ணதாகிய காமிகாகமம் வழிபட்டோதும் மாணக்கர் தமது இடையூறு களைந்து இன்பமெய்தும் பொருட்டுக் கூறுவா நெடுத்தோதிய கணபதி வணக்கம்.

வநெ ஶஹாமணவதம் ஶநாஸிஸுநாநம்

வாரொராஸுஸு வநிதாஹஜ வெஷி காஹ்யு ।

வஸூஸவாடுவ-ஶஜீஷஷுஶிஸி தாநாஶ வாணீவதி

வாஸுவ ஶெவமணாஶி-தாஶ்விபி ।

வந்தே மஹாகணபதம் மதநாரிகுநும் வாமோருஸு

ஸ்தவநிதாபுஜவேஷ்டிதாங்கம்

வல்லீசபூர்வஜமபீஷ்டதமாச்சிதாநாம் வாணீபதிப்ரமுக

தேவ கணூர்சிதாங்கரிம்

கருத்து. இஷ்டத்தை யருளி இடரைக் களைய, இந்நூலோ துதற்குத் தொடங்குமுன்னே மஹாகணபதியை வணங்குகின்றோம். என்பது.

கைலாசத்தக்கிணைச்சுருங்கே நாநாச்சர்ய ஸமந்விதே
ப்ரவ்ருத்தவடவ்ருக்ஷாத்த ச்சாயாச்சந்நேதவிஸ்த்ருதே

வ்யா வுஉசி-வரீயாடு வீடு ரதொவபொயிடு
டெவஜாநவமஸவ-விலிவிலிப்யாபுராபிஹி: ௨

வ்யாக்ரசர்மபீதாநே பீடே ரத்தொபபேராபிடு
தேவதாநவகந்தர்வஸித்த வித்யாதராதிபி:

வெவ்யோநம் சிஹாடெவம் ஸீகூம் விஸூநாயக்யூ
களஸரிக: காஸ்யுபொமஜெயூ மளதஜொ நாரஜலூயா ௩

ஸேவ்யமாநம் மஹாதேவம் ஸீகண்டம் விச்வநாயகம்
களஸரிக: காஸ்யுபொமஜெயூ மளதஜொ நாரஜஸ்ததா

ஸநக்யூகூபாரஸூநகஸூநாதநஸூநுநள
ஸுமாஸூதி ஹஜாஜவலிஷாஜூ சிஹாடெய: ௪

ஸநக்குமாரஸஸநகஸஸநாதநஸநந்தநௌ
ப்ருகுச்சாத்ரிபரத்வாஜ வஸிஷ்டாத்யா மஹர்ஷய:

ஜிஹூலவ: வரம் ஹீநம் ஸிவஸக்யூநுநுலீக்யூதா: ௫
புணஜி உரணள தஸ்யு பூஹூஸஸிஸிவதி: ௬

ஜிஞ்ஞாஸவ: பரம் ஞானம் ஸிவஸக்யூநுநுலீக்யூதா:
ப்ரணம்ய சரணள தஸ்யப்ராஹூஸமுமாபதிம்

திருக்கைலாசத்தில் வடவ்ருக்ஷத்தினிழலின் கண்ணே
கொலுவீற்றிருந்து, ஸமஸ்தமான தேவகணகங்களால் தோத்தரிக்
கப்பட்ட தேவதேவரும் விச்வநாயகருமாகிய ஸீகண்டபரம
சிவத்தினுடையத் திருவடிகளை, கௌசிகர் காசிபர் அகத்தியர்
கௌதமர் மற்றும் நாரதர் சநக்குமாரர் சநகர் சநந்தனர் சநாதனர்
ப்ருகு அத்ரி பரத்வாஜர் வசிஷ்டர் முதலான ருஷிகள் சிவசக்திப்
பிரேரிதர்களாய் நமஸ்கரித்து, சிவஞான விளக்கத்தைப் போதித்
தருளுமாறு விஞ்ஞாபித்தனர்.

ஃஷய: ௥ ருஷிகள்

ஹவநு டெவடெவெஸ வஸுவாஸவிஜொவக

ஸுஷிஸிதி திரொவாவபாநுமஹகாரக ௭

பகவன் தேவதேவேச பசுபாஸ்விமோசக
ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி திரோபாவ லயாநுக்ரஹகாரக

வியஜாஜிஹாரியாவூதெஸூக்யாச வரவத-௧

ஸஹஜாநுஸநொஹஜஸஸவிஸூக்ஷணாதக ௮

வியதாதி மஹாமாயாவ்ருத்தேஸ் ஸாக்ஷாத் ப்ரவர்தக
ஸஹஜாநந்தஸந்தோஹஸ்வஸம்விலஸூக்ஷணாதக

வரஸம்விச ஸூரூவிணூ ஸக்யூ வரஸிபா பாத

ஃமெஸகாலநிசீ-௧ஹஜாஹாஹகாரண ௯

பரஸம்வித் ஸ்வரூபிண்யா ஸக்த்யா பரமயாயுத
திக்கதேச காலநிர்முத்த ஜகதாஹஸாதகாரண

வயம் நிபுகூ டெவெஸ க்யெஜூயாம் ஸிவஸ்யூ-௧

தடிய-௧ ஸாரஹூ-௧ து ஸாஹூ ஸிவஸி வெஹூ-௧ ௧௦

வயம் நியுக்தா தேவேச த்வயேஜ்யாயாம் ஸிவஸ்ய து
ததர்தம் ஸாரபூதந் து ஸாஸ்த்ரம் ஸிவமுக்கோத்பவம்

வகூசிஹ-விலி டெவெஸ ஹகூநாசி-௧ஹகூபியா

ஹதேவம் ஃவிஹி: வுஜெஹ ஹவாநு வுஷஹஜி: ௧௧

வக்துமர்ஹஸி தேவேச பக்தாநாமநுகம்பயா

இத்யேவம் ருஷிபி: ப்ருஷ்டோ பகவாந் வ்ருஷபத்வஜ:

பூஹ மஹீரயா வாவா ஹூஹூநாய-௧ஸெவா: ௧௨

ஸாயு வுஷூ ஹி யஹூஹிஸூணூயூ ஸஸி-௧ வுதா: ௧௩

ப்ராஹ கம்பீரயா வாகா ஸ்புரச்சந்திரார்தஸேகர:

ஸாது ப்ருஷ்டம் ஹி யுஷ்மாபிஸஸ்ருணுதவம் ஸம்ஸிதவ்ரதா:

ஸ்ரீகணஸிவ: ஸ்ரீகண்டஸிவ:

காசிகாவூநூஹாத்நூ ஹூயூ-௧ஸாஸூ-௧ஹூ-௧

கவதீண-௧ஹி-௧ ஹொள பூணவாஹூவதாரகெ: ௧௪

காமிகாக்யாந் மஹாதந்த்ரா துத்தம் ஸாஸ்த்ரமுத்தமம்

அவதீர்ணமிதம் மேரெள ப்ரணவாத்யவதாரகை:

த்யச்சைவோபபேதாஸ்ஸயூர் வக்தாரம் பைரவோத்தரம்
நாரசிம்மஞ் ச விப்ரேந்த்ரா: கத்யதே காமிகத்யம்

காமிகாகமம் பரார்தம் சங்க்யை யுடையது. அது ப்ரண
வருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டு அவரிடமிருந்து த்ரிகலரும், த்ரிகல
ரிடமிருந்து ஹரரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். அம்மூவருக்கும்
காமிகத்தினுட் பிரிவாகிய வக்தாரம், பைரவோத்தரம் நாரசிம்
ஹம் என்னும் உபாகமங்கள் மூன்றும் போதிக்கப்பட்டன.

யொமஜம் து ஸுயாவ்யுஷ்யு ஶ்ரோக்தம் தஹ்ஷஸம்வ்யுயா |
ஸுயாவ்யுஷ்யு ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் || ௩௩ ||

யோகஜம் து ஸுதாக்யஸ்ய ப்ரோக்தம் தல்லக்ஷஸங்க்யயா
ஸுதாக்யாத் பஸ்ம ஸம்ப்ராப்தஸ்தத: ப்ராப்தோ விபு: க்ரமாத்

வீணாஸிவொதூரம் தூரம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் || ௩௩ ||

சூத்யொமம் உ வஹெதெ யொமகஜ்ஷ்யு ஶ்ரோக்தம் || ௩௩ ||

வீணாஸிகோத்ரம் தாரம் ஶந்தம் ஶந்ததிரேவ ச
ஆத்மயோகஞ் ச பஞ்சைதே யோகதந்த்ரஸ்ய பேதகா:

யோகஜம் லக்ஷ சங்க்யை யுடையது. அது சுதருக்கு உப
தேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து பஸ்மரும், பஸ்மரிடமிருந்து
விபுவும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். வீணாஸிகோத்ரம், தாரம்,
சந்தம், சந்ததி, ஆத்மயோகம் என்னும் ஐந்தும் யோகஜத்தினுட்
பிரிவுகள்.

விஷ்ணு ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் || ௩௪ ||
ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் || ௩௪ ||

சிந்தியம் ஶுதீப்த ஶஞ்ஞஸ்ய ப்ரோக்தம் சதசஹஸ்ரகை:
தீப்தாச்ச கோபதி: ப்ராப்தஸ்தத: ப்ராப்தாநு சாம்பிகா

ஸுவிஷ்ணு ஶ்ரோக்தம் வாஸிம் வாவநாஸம் வரொஶ்யு |
ஶ்ரோக்தம் விஷ்ணு ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் || ௩௫ ||

ஸுசிந்த்யம் ஶுபகம் வாமம் பாபநாஸம் ப்ரோத்பவம்
அம்ருதம் சிந்த்ய தந்த்ரஸ்ய ஷட்விதந் த்ரகீர்திதம்

சிந்தியம் லக்ஷ கிரந்தங்களுடையது. அது சுதீப்தருக்கு உப
தேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து கோபதியும், கோபதியிடமிரு
ந்து அம்பிகையும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். சுசிந்த்யம், சுபகம்,
வாமம், பாவநாசம், ப்ரோத்பவம், அம்ருதம் ஆகிய ஆறும் சிந்தி
யத்தி னுபாகமங்கள்.

காரணம் காரணாவ்யுஷ்யு ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் || ௩௬ ||
காரணாவ்யுஷ்யு ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் || ௩௬ ||

காரணம் காரணாவ்யுஷ்யு கோபதி: ப்ராப்தம்
காரணாவ்யுஷ்யு ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் || ௩௬ ||

காரணம் வாவநம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் || ௩௬ ||

காரணம் வாவநம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் || ௩௬ ||

காரணம் பாவநம் தெளர்கம் மஹேந்த்ரம் பீமமேவ ச
ததஸ்து மாரணம் த்வேஷ்டம் ஶப்ததர் காரணம் ததா

காரணம் கோபி க்ரந்தங்களாற் கூறப்பட்டது. காரணருக்கு
உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து சர்வருத்ரரும், சர்வருத்ர
ரிடமிருந்து ப்ரஜாபதியும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். காரணம்,
பாவநம், தெளர்கம், மஹேந்த்ரம், பீமம், மாரணம், த்வேஷ்டம்
என்னும் ஏழும் காரணகமத்தின் உபாகமங்கள்.

ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் || ௩௭ ||
ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் || ௩௭ ||

அஜிதம் ஶுஸிவாக்யஸ்ய ந்யுதக்ரந்தஸங்க்யயா
ஸுஸிவாக்யாச்சிவ: ப்ராப்தஸ்தத: ப்ராப்தாநு சாம்பிகா

ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் || ௩௮ ||
ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் ஶ்ரோக்தம் || ௩௮ ||

ப்ரஹ்மஞ்ச ப்ரோத்பவம் பார்வதீ பத்மசம்ஹிதா
சதுர்பேதமிதந் தந்த்ரம் சாஸ்மிந் தந்த்ரேம் ப்ரகீர்திதம்

அஜிதாகம மானது லக்ஷ க்ரந்த முடையது. அது சுசிவருக்கு
அருக்கிரகிக்கப்பட்டு அவரிடமிருந்து சிவரும், சிவரிடமிருந்து

கவும், தீப்தம் தொடைகளாகவும், குக்ஷம் குஹ்யமாகவும், ஸஹஸ்ரம் இடுப்பாகவும், அம்சமான் முதுகாகவும், சுப்ரபேதம் கொப்பூழாகவும், விஜயம் வயிருகவும், நிச்வாசம் ஹ்ருதயமாகவும், ஸ்வயம்பூதம் ஸ்தநங்களாகவும், ஆக்நேயம் திருக்கண்களாகவும், வீரம் கழுத்தாகவும், ரௌரவம் செவிகளாகவும், மகுடம் கிரீடமாகவும், விமலம் திருக்கரங்களாகவும், சந்தரக்ஞானம் மார்பாகவும், முகபிம்பம் திருமுகமாகவும், ப்ரோத்கீதம் திருநாக் காகவும், லளிதம் கன்னங்களாகவும், சித்தம் நெற்றியாகவும் த்யானிக்கப்படும்.

ஸனாநம் கண்தம் விஜ்யாஹ்வெ-ஹ்ருத ஸ்வயீ-ஹ்ருத |

வாரபெரெ-ஹ்ருத ஹ்ருதம் து கிரணம் ரத்நபூஷணம் || ௬௬

ஸந்தாநங் குண்டலம் வித்யாசர்வோக்தமுபவீதகம்
பாரமேஸேந ஹாரந் து கிரணம் ரத்நபூஷணம்

1காஹ்வெ-ஹ்ருதம் தயாநாஹ்வெ-ஹ்ருதம் வி-ஹ்ருதம் வி-ஹ்ருதம் |

கஹ்வெ-ஹ்ருதம் து ஸ்வயம்பூதம் ஸ்வயம்பூதம் ஹ்ருதம் || ௬௭

காலோத்தரம் ததாநாட்யோ வாயுர்த்வாவிம்ஸதிர்பவேத்
கல்பஞ்சைவ து ஸம்யோகே ஸிவதர்மாநுலேபநே

ஹிம்ஸம் வஹ்வெ-ஹ்ருதம் ஹ்ருதம் ஹ்ருதம் ஹ்ருதம் |

பிம்பம் புஷ்பே ச மால்யே ச ஸித்தாந்தேந நிவேதிதம்

சந்தானம் குண்டலமும், சர்வோக்தம் யஜ்ஞோபவீதமும், பாரமேசம் ஆரமும், கிரணம் இரத்தினபரணங்களும், (வாதுளம் திருப்பரிவட்டமும்), காலோத்தரம் முதலிய உபாகமங்கள் திரு மேற்பூச்சும், பரிமளத் திரவியங்களும் புஷ்பங்களும், ஞானபாத கமாகிய சித்தாந்தம் ஸவேத்யமுமாம்.

ஹ்ருதம் து கிரணம் ரத்நபூஷணம் || ௬௮

தந்த்ராத்தமகஸரீரேண மந்த்ரமூர்தியேந து

1. வா-ஹ்ருதம் ஸ்வயம்பூதம் ஹ்ருதம் ஹ்ருதம் |

வாதுளம் வஸநம் ப்ரோக்தம் ஸிவதர்மந் த்ருபுண்ட்ரகே [பா-ம்]

ஹ்ருதம் து கிரணம் ரத்நபூஷணம் || ௬௯

ஏதேஷாமுபேதேஸ்ச ஸாதாக்யம் மூர்திமத் ஸ்திதம்
ஸிவருத்ராத்தமகந் தந்த்ரமஷ்டாவிம்ஸதிஸங்க்யகம்

வினாஸிஸிவ ஹ்ருதம் ஹ்ருதம் ஹ்ருதம் |

சிந்தாமணிரிவ ப்ராஜி சைகதா பஹுதா திஸேத்

தந்த்ரரூப சார்த்தாலும், மந்த்ரரூப மூர்த்தியாலும் சாதாக்யம் மூர்த்திகரித்துள்ளது. சதாசிவ ஸ்வரூபமான இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் சிந்தாமணியைப் போல நினைத்தவர்கட்கு நினைத்த வண்ணம் பலன்களைத் தரும்.

ஹ்ருதம் து கிரணம் ரத்நபூஷணம் || ௭௦

யத்யப்யேகோ பவேத்வக்தா ஸ்ரோத்ருபேதாதநேகதா

கஷ்டணாஹ்வெ-ஹ்ருதம் ஹ்ருதம் ஹ்ருதம் |

ஹ்ருதம் து கிரணம் ரத்நபூஷணம் || ௭௧

கர்ஷணாதிப்ரதிஷ்டாந்தம் மூலேநைவ ஸமாசரேத்
க்ருதஞ்சே துபேதேந கர்தா பர்தா விநஸ்யதி

கேவலம் யஜநம் ப்ரோக்தமுபேதேநிஸேஷதஃ |

கேவலம் யஜநம் ப்ரோக்தமுபேதேநிஸேஷதஃ

உபதேசித்தவர் ஒருவராயும் கேட்டவர்கள் அனேகராயும் இருப்பினும் கர்ஷணாதி பிரதிஷ்டாந்தம் மூலாகமங்களாலேயே செய்ய வேண்டும். உபாகமங்களாற் செய்யப்படுமானால் செய் கிறவரும் செய்வித்துக் கொள்பவரும் கெடுவர். உபாகமங்களால் சிவமாக மாத்திரம் விசேஷமாகச் சொல்லப்பட்டது.

ஹ்ருதம் து கிரணம் ரத்நபூஷணம் || ௭௨

ப்ரதிஷ்டாத்யந் து மூலஸ்சேத் 1ஷ்ட்ஷஷ்டிகதிதைர்வரம்

ஹ்ருதம் து கிரணம் ரத்நபூஷணம் || ௭௩

ஹ்ருதம் து கிரணம் ரத்நபூஷணம் || ௭௪

(பா-ம்) 1 கஷ்டாவிம்ஸ திவி-ஹ்ருதம் | அஷ்டாவிம்ஸ திபிர்வரம்

பரொரீபர கோரஸு ஸுராஜெநா நாநரி தயா ।
 வரள ஸுராஜெநா காமெஸ்வ நகரவென தயா உ தெ ॥

பரீஜெம் வலுமெநா உ ஸெஜெ பூநயாஸுயா ।
 நிமகஹகாவீ பூலா பூரெஸ்வ ஸுகுஸாஜீ வுகொ ததஃ ॥

வெஸூரி ஸுராஜெநா பெயவகாஸு ருமளரீஸு விஸமகஃ ।
 வஸு ஸுஸு தயா ஜீஸுவிஸு யாபிஜெ தெ தயா ॥

ஜெகஹகாஸு வகள உ நகாரொனெ நகள தயா ।
 ஸாஜீந் உமாமெஸ்வ பெயவரீவராபிகாஃ ॥

யாபிநகெவாவி விஸமெகாஜ ஹஜிஸுமக நஸாஸுயா ।
 ஸவிஸமெக ரீகாரஸு வெஸூஸு ந வள தயா ॥

ஸுராஜெநா தயாவிஜெ தெ யாபிநிஸுபொஸகா ।
 தஸுஸு ஸுரிக்காரொனெ ரீபவா ஸுஸு வெ தயா ।

கதூஸு தியிகாயகாஸு ஜகாரஸு விஸமகஃ ।
 ரீஸு ஜீவெய ராமாவகா ஸுரொபிவெ வஸுஸிவவ ॥

ஸுரொஸுராஜெநா பநெஸுஸு வளமஸு குயவள உ தெ ।
 தெ ஸுராஜெநா ஹஜிஸுயிரவாஜெவிதஃ கதயா ॥ ௪௦

வாநாபொஹ ஸுயாவா ஸுராஜெநா ஜெநா ததெயவ உ ।
 ஹுநா ஸுராஜெநா ஸீஜாஜெநா ஜகாரஃ ஸவிஸமகஃ ॥

ககாரொ ஜீவகொகஸு ஹவகாஸு பூவள தயா ।
 ஹீ யாபிவஜீவகொ பஸு பாமராயாஸுயஸு வள ॥

ஜாயபாஸுய ராபிவஜெஸுஸுமஸு தயா உ யஃ ।
 ஜெதெ ஹநாநாஸெஸ்வ ஸீஸு கஸு வள உ ॥

ஸயலீபாஸு ரள ரள உ தமொ ஜெநாநாஸு விஸுதிஃ ।
 ஸுராஜெ ஸவிஸமெகாவ ஸிவள ரீமவவள தயா ॥

ஸுராஜெ ஸுகமெஸ்வ ஸவிஸமெகா ரீ வள உ ।
 ஜுஸு ஸுராஜெநா ரீஸெஸ்வ ஜீவகொ ஸாஜுரீபி தயா ॥ ௪௧

பெசுதி நாஸு ஸுராஜெஸு ஜெநாநா ஜீவள வள தயா ।
 உவகாஸுயா நாகஜீவஸு விஸு வ ஸவிஸமகஃ ॥

ஸுராஜெநாரு தயா வெவ ருதிகாரொ விஸமகயாசு ।
 ஜெஸுஸு ஸஜாஸுரெஸ்வ காரஸாவிஸுமாமாரஃ ॥

ரீகாரஸுவிஸமகாநெ பூஜகஜிஸெநு விநுஸெசு ।
 உகூ து மஸுபாஸுரெஜெஃ ஸஜிஸு உகூ உ ஸுரகபெசு ॥

ஸிஷுஸு ஸிவகஜஸு ஸிவவிபுஸு யீரீதஃ ।
 மாவகாஜகாவகிஸு வெவ மஸுஸுயாநுஜுரீபிதரீபு ॥

கநுயா ஸீகூதெ தநுசு தஜெவெஜெநுநுயகசு ।
 ஸிவாஜெநிவபகஃ ஹக தகாவாஜிகு கரீசு ॥ ௪௨

ரீஜெஸ்ரிநு ஸுஸுஜீகஃ ஜகாஸு ரீமஜெதெ வாரஸவஸுநாசு ।
 வெசுஸுரூஜி ஜிநரீஸு வாமுநுஜெநாநகசு ॥

பஜெஸுணகஃ பூதிஜிநஃ வளகெகஃ பூஸவாஜிகு ।
 நாவிவஜெஜெவெவள வளகா ஜீவகவாபிவகஃ ॥

தெரொதாநு ஸுஸுடாநு கஸுஸு ஜிவெஸுரெபெஜெஜெதி ।
 வளகெந வா பஜெஜெஸு உகெஸுஸுநு ஸஸுஸுவிதசு ॥

ஸுரூரீஜெ உகூ—

கயாநொ ருரூரீஜெஸு உகூகஸுண ரீமஜெதெ ।
 வெஸூரீதகவெஜாநா து கநுஸுஜமெனா ஜவஃ ॥

தெஷுபிபுபவஜீகிதெ தா நுஸுஸுஸுஸுஸு கரீதஃ ஸுரிதஃ ।
 ஜீவகொவெஸூ யஜாஸு உ ஜீகஸுகா உ தயா உ நா ॥ ௪௩

யகாராஷுபம வெவ ராபிவகிஸுஸுஸுஸு தயா ।
 ஸகிபஸுயகெநெவ ஸுராஜெநா ஸுரூநபெஷு ஜெ ॥

ரஸு சூழ்நாவிநாழிவெ-நா நாயொடிஷுஜாதயா ।
வாநனவா-பலாநா ஹுழிமண-ஊலுயெவ வ ॥

ஹரளகழீவள நாவாநள விநிஷ்ட-விஸகெ நடுவெசு ।
விஸுநெவ விஸிவாஸெவ ரெராவ வெவ ॥

தாரம் ரெர-டுவ ஸுஸெவரெ-டாவாக் ஹவநெவ ஸுஜுள ।
ஸவ-ஃபீய விஸம-ஃஸு வடிநாஅ-ஃ ஸிஜிடி ॥

தயாநவார ஸம்ப-டும மவஸாஸு யபள தஃ ।
ஜகாரொ யஸுணா ரெஸுவ லயஸாரஸவ-விஸகெ ॥

ஸுபுஸு தயாடிநாஅ வாவெயெநு வாஸ-ஃ வெவ ।
ஓகாரஸு தயாஜிஜெத வஷ்ட-ர ரெமயகூ ॥

ஸுஸகாரம் தயா தஸு நெஸுஸு ஸவளவியிஃ ।
சூகாரொ லீஸணரெஸுவ சகாரஸு ஸவடுவ-ஃகம் ॥

தாரகள ஸவிஸம-ஃஸு யீவவிஸு ஹிநலுயா ।
நஸுகுஸு சூ-ரெநெவ சுஷ்ட-விஸகெ நடுவெசு ॥

கூடுஸு யஸு பகாரஸு ஸுராடிநா ரஸு ரெவயகூ ।
வாகுவொ லீய-ஊரெஜஸு ஓகாரொ ஹி-த வளவ வ ॥

சுகாரஸு ஸஸிநு-ஸு யெநரெடிநா பூயெவ வ ।
ஜரஸு தயா ஹாவ கரஹஸு தஹஜி வெவ ॥

ஓகாரஸு லீகாரஸு கா தலாஸு தயாஅரீள ।
ஓகாரஸு தயாடுதவ வனகொந-தி-ஸகெ நடுவெசு ॥

விஸுநஸு ததொ வெவ ஸ-ஸு வஸு தயாஅ ந ।
ஹகாரஸவிஸம-ஃஸு யாவொ வெவ பூஜீவகழ ॥

ஹடுஸு தஸு தயாவாஅ ஸுஸிஸவிஸம-ஃகம் ।
வஸு ஹு ஸவிஸெவ திகாரொ ரெமஸ-ய-தஃ ॥

கஸு ஹு ஹகாரஸு யஸு த-ஸு வ-களஹி வெவ ।
நயிபந்ள ஸரெ-சு-ஹு ஹகாரஸுநு-யள தயா ॥

நகாரஸு வகாரஸு தி-ஸ-தீ-க-ள-ஃ-வி-நடு-வெசு ।
ககார வடுவ-ஃ-ரெ-ஸுவ ஹகாரஸு ஸஸிநு-ஃகம் ॥

வெயாஜஸு ஹுபள ஹ-ஸு-ஹு-ஹு-ஸு ஸஸிநு-ய-கூ ।
கீஸவடி ஹ நெ-ஸு-த-வ-டு-வெ-நா லு-ஸு-நி-ஸு-கம் ॥

லிகாரொ ஸிநு-ஸ-ய-டு-கொ ரெவஹு தயாஅஹாஃ ।
ஹகாரஸு தயா மாவ தி-ஸ-தீ-க-கெ நடுவெசு ॥

ஹுயெ லீஸு பூஜீவந் ஹகெநெவ பூஜீவகாஃ ।
நகாரவடுவ-ஃ-கஸு-ஹு-ஹு-ஹு-த-டு-யெவ-வ ॥

புகாரஸு தவடுவ-ஃ-ஸு லீகாரஸு கவடுவ-ஃ-காஃ ।
யஸுஸு பூஜீவள யள வாவ கஸு-ஸு ரஹாடிவா ॥

யவள லீயள ஸுயடி-ய-டு-த ரெ ரெவவா-ஸு-யா ।